

HERMETİKA

HERMES'İN KAYIP SÖZLERİ

TIMOTHY FREKE & PETER GANDY

Timothy Freke & Peter Gandy

HERMETİKA

Hermes'in Kayıp Sözleri

Çeviren
Semra TUNA

EGE META YAYINLARI

Kitabın orijinal adı
THE HERMETICA
The lost wisdom of the pharaohs

© 1997 Timothy Freke and Peter Gandy

Bu Kitabın Yayın Hakkı
DÖNÜŞÜM BASIM, YAYIM, TANITIM TİC. LTD. ŞTİ.'ne aittir.
Yazılı İzin Alınmaksızın Hiçbir Alıntı Yapılamaz ©
İzmir, 2000

ISBN 975-8519-09-3

• **Baskı**

Kurtiş Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti.
Küçük Ayasofya Cad. Akbıyık Değirmeni Sok.
Kapıağası İşhanı 33/6 Sultanahmet / İstanbul
Tel: (0 212) 518 11 28 Faks: (0 212) 517 40 10

• **Cilt**

Güven Mücellit ve Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti.
Küçük Ayasofya Cad. Akbıyık Değirmeni Sok.
Kapıağası İşhanı No: 33/C Sultanahmet / İstanbul
Tel: (0 212) 518 10 64

• **Kapak Tasarımı**

Hasan Bora

• **Yayın**

DÖNÜŞÜM BASIM, YAYIM, TANITIM TİC. LTD. ŞTİ.
Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sok. No: 7/A Alsancak / İZMİR
Tel: (0 232) 421 44 49 • Fax: (0 232) 422 72 12
e-mail: egemeta@ixir.com

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ	7
GİRİŞ	9
I. HERMES'İN KEHANETLERİ	29
II. HERMES'İN İNİSİYASYONU	37
III. ATUM'UN VARLIĞI	45
IV. YARATILIŞIN TEFEKKÜR EDİLMESİ	53
V. YAŞAYAN KOZMOS	61
VI. ZAMAN DÖNGÜSÜ	67
VII. TANRILAR	71
VIII. YARATILIŞ HİYERARŞİSİ	77
IX. İNSAN NESLİNİN YARATILIŞI	81
X. İNSAN KÜLTÜRÜNÜN DOĞUŞU	87
XI. İNSAN BİR MUCİZEDİR	91
XII. ZODYAK ve KADER	99
XIII. EVRENSEL ve ÖZEL	105
XIV. RUHUN ENKARNASYONU	111
XV. ÖLÜM ve ÖLÜMSÜZLÜK	119
XVI. RUHUN BİLGİSİZLİĞİ	127
XVII. ATUM'UN BİLGİSİ	133
XVIII. TEKRARDOĞUŞ	139
XIX. GİZLİ ÖĞRETİLER	145
XX. ATUM'A ŞÜKREDERKEN	151
YARARLANILAN KAYNAKLAR	159
OKUYABİLECEĞİNİZ DİĞER ESERLER	161
YAZARLAR HAKKINDA	161

SUNUŞ

Elinizdeki kitap büyük inisiye Hermes'e atfedilen bilgilerin çeşitli kaynaklardan derlenmesiyle oluşturulmuş zengin bir külliyatı içermektedir. Çağlar boyu ezoterik bir gelenek içerisinde nesilden nesile aktarılan Hermetik bilgiler pek çok filozof, bilim adamı ve sanatçıyı etkilemiş, onların düşünce ve anlayışlarına yön vermiştir.

Kitabın Giriş kısmında da göreceğiniz gibi özellikle Batı düşüncesine ve Rönesansa yön vermiş pek çok filozof Hermetik kökenli bilgilerle yetişmiş ve bu bilgiler onların eserleri vasıtasıyla günümüze ulaşmıştır.

Ayrıca okült ve ezoterik ekoller üzerindeki etkileri de büyüktür. Alşimistlerin kendilerine rehber edindikleri temel bilgiler de Hermetik kökenlidir.

Kitap hakikatin değişmezliği ilkesini bir kez daha gözler önüne sermekte ve temel kâinat yasaları hakkında özlü bilgiler vermektedir.

Bu eseri yayınlayarak ülkemiz okurlarının fikir yaşamlarına katkıda bulunmaktan dolayı çok mutluyuz. Ayrıca "Mısır" tarihinin ezoterik yönüyle ilgilenen okurlarımız için hayli ilginç eserler sırada bekliyor: Dr. Augustus Le Plongeon'un "*Mısırlıların Kökeni*" ve meşhur araştırmacı Wallis E. Budge'un "*Mısır'da Ölüm Ötesi Fikri*" adlı eserleri.

Kitabın sade bir dille sizlere ulaşması için bütün maharetiyle çalışan çevirmenimiz Sn. Semra Tuna'ya çok teşekkür ederiz.

Ege Meta Yayınları

Üç Kere Yüce Hermes'in Son Deyişleri

'Bilgece sözler,
yazılmış olsalar da
benim çürüyen elimle,
yok olmadan kalırlar
zaman içinde;
doludurlar
ölümsüzlük ilâcıyla
Âlemlerin Sahibinden gelen. (All-Master)
Görünmez ol
ve keşfedilmemiş kal
gelip geçecek
bütün herkes için,
gezip dolaşacaklar için
hayatın çorak topraklarında.
Gizli kal,
daha yaşlı bir gökyüzünden
insanlar doğana kadar,
sana ait bilgeliğe
lâayık olan insanlar.'

Dualarını dile getirdi
elinin emeğinin ardından,
Hermes kabul edildi
sonsuzluğun sığınağına.

GİRİŞ

Unutulmuş Bir Ruhsal Klâsik

Hermetika, Tot'a atfedilen bir yazılar bütünüdür. Tot, eski Mısır'da bilgeliğinden dolayı tanrıya dönüştüğü söylenen efsanevî bir ermiş kişidir. Mısır'da en azından M.Ö. 3000 yıllarından beri kutsanmış olan Tot, kutsal yazı sayılan hiyeroglifi icat ettiğinin düşünülmesiyle saygınlık kazanmıştır ve ibis¹ başlı bir yazıcı olarak çizilen bu figürü birçok tapınaklarda ve mezarlarda görmek mümkündür. O, tanrıların mesajlarının taşıyıcısı ve bütün insanların yaptıkları işlerin yazıcısıdır. Tanrı Osiris'in ölüm sonrasına ait sarayında bulunan Büyük Yargı Salonu'nda, ölmüş kişilerin ruhsal bilgi ve saflık kazanmış olup olmadıklarına ve bunun sonunda gökyüzünde tanrıların katında bir yeri hak edip etmediklerine Tot karar verir. Astronomi, mimarî, geometri, tıp ve din konularında her türlü bilgiyi Tot'un indirmiş olduğu söylenir ve eski Yunanlılar tarafından piramitlerin mimarı olduğuna inanılır. Mısırlıların bilgi ve ruhsallığı karşısında huşu duyan Yunanlılar, Tot'u, tanrıların habercisi ve ölümler ülkesinde ruhların yol göstericisi olan kendi tanrıları Hermes'in kimliğinde görmüşlerdir. Mısırlı Hermes'i kendi tanrılarından ayırt etmek istediklerinde, onun üstün bilgeliğini ululamak için "Üç Kere Yüce" anlamında "Trismegistus" ünvanını vermişlerdir. Ona atfedilen kitaplar bütünüyle 'Hermetika' adıyla tanınır olmuştur.

Bugün geniş ölçüde bilinmemelerine rağmen, Hermes/Tot'a atfedilen yazılar Batı düşüncesinin tarihsel gelişim süreci içinde son derece önem kazanırlar. Bunlar, Yunanlıları derinden etkilemiştir ve on beşinci yüzyıl Floransa'sında yeniden

HERMETİKA

keşfedilmeleriyle birlikte yaşadığımız modern çağı hazırlayan 'Rönesans'ın doğuşuna yardımcı olmuştur. Hermetika'ya bir borcu olduğunu kabul eden kişilerin listesi, Batı dünyasından çıkmış en büyük filozof, bilim adamı ve sanatçıların yer aldığı bir "Kim Kimdir?" ansiklopedisine benzeyecektir - Leonardo da Vinci, Dürer, Botticelli, Roger Bacon, Paracelsus, Thomas Moore, William Blake, Kepler, Kopernik, Isaac Newton, Sir Walter Raleigh, Milton, Ben Johnson, Daniel Defoe, Shelley ve eşi Mary, Victor Hugo ve Carl Jung. Shakespeare, John Donne, John Dee ve Kraliçe I. Elizabeth'in saray çevresinde yer alan bütün şair-filozofları da derinden etkilemiş olmakla birlikte, Londra'da Royal Society'nin² temelini atan bilim adamları, hatta Avrupa'da Protestanlığı başlatan Reform hareketlerine önderlik eden kişiler de kendi paylarına düşeni almışlardır. Liste uzayıp gitmekte, Hermetika'nın tesirleri Avrupa sınırlarının dışına taşmaktadır. İslâm mistiklerinin ve filozoflarının ilham kaynakları da Üç Kere Yüce Hermes'e kadar uzanırken Musevîlerin ezoterik tradisyonu onu gizemli Enoch peygamberle denk saymıştır.

Hermetika batı kültüründe bir temel taşıdır. Özû ve önemi itibarıyla Upanişadlar, Dhammapada ve Tao Te Ching gibi Doğu'nun tanınmış kutsal kitaplarıyla aynı düzeydedir. Ancak, günümüzde kolaylıkla bulunabilen ve geniş bir çevrede okunan bu metinlerin aksine, Hermes'in eserleri, akademik çeviriler, Hristiyanlık önyargısı ve okült belirsizliklerin ölümcül baskısı altında kaybolmuş bulunmaktadır. Şimdiye kadar bu yazıların sadeleştirilmiş hiçbir versiyonu okuyucuların geneline sunulmuş değildir. İngiliz dilinde yapılmış bundan önceki bütün basımlar gayet ağırdır, nüfuz edilmesi imkânsız gibidir ve onları sindirilmesi güç bir hâle getiren notlar ve altyazıların yükü altında sıkışıp kalmıştır. Bu yeni versiyon, bundan böyle bu eski bilgeliği daha kolaylıkla erişilebilir kılacaktır. Hermes metinlerinden dikkatle seçilmiş parçalar bir anlatım içinde bir araya getirilmiş şekilde ve kolay anlaşılır bir dille sunulmaktadır. Sonuçta ortaya çıkan, unutulmuş bir klâşğin duygu yüklü ve aydınlatıcı tadıdır.

Hermetika'nın Tarihi

Hermetika'nın kökenleri bir esrar perdesine bürünmüştür, ancak bulgular doğrudan eski Mısır felsefesinden geldiğini düşündürmektedir. Bununla birlikte, günümüze kalmış, Hermes'e atfedilen bir avuç eser eski Mısır hiyeroglifleriyle değil, Yunanca, Latince ve Kopt³ dilinde yazılmıştır. Bunlar M.S. ikinci ve üçüncü yüzyıllarda Mısır'ın İskenderiye şehrinde bir araya toplanmışlardır. Hermetik felsefe burada, eski dünyanın en büyük entelektüel başarılarından bazılarına ilham kaynağı olmuştur. İskenderiye, Atina'yı bile geride bırakan büyük bir öğrenim merkeziydi. Şehrin kurucusu Büyük İskender, Yunanistan, İran, Mısır ve Hindistan'ı zaptederek muazzam bir imparatorluk altında birleştirmişti. Birbirlerinden az çok bağımsız olarak gelişmiş kültürler bir araya getirilmişti ve bunları kaynaştırmak için İskenderiye'den daha büyük bir pota bulunamazdı. Her ırktan ve her ulustan insanlar bu yeni "Evrensel Şehir"e (Yunanca *cosmopolis*) akın akın gelmeye başladılar. Yunanlılar, Museviler, Mısırlılar, Babilliler, Fenikeliler, hatta Hindistan'dan Budistler bir barış ortamı içinde kaynaştılar.

İskenderiyeliler bilgiye susamışlıklarıyla tanınmışlardı ve aydın bir Yunan yönetici olan I. Ptoleme'nin emriyle bir kütüphane ve müze kuruldu, insanlar buralarda ilk olarak dünyanın sunduğu bilgeliği sistematik bir şekilde topladılar. İskenderiye kütüphanesi en üst düzeye ulaştığında içinde yarım milyon kadar papirüs tomanı bulunuyordu. Bu kitapların arasında Ortaçağ'da bile uzun yıllar sırasıyla geometri, matematik ve coğrafya alanlarında hâkimiyetini korumuş Öklid, Arşimed ve astronom Batlamyus'un eserleri yer alıyordu. Yer'in Güneş'in çevresinde dolanan gezegenlerden biri olduğunu gösteren Sisamlı Aristarkhos'un ve az bir hata payı ile Yerküre'nin çevresini hesaplamış olan Eratosthenes'in eserleri de burada muhafaza ediliyordu. Kütüphaneye bağlı bilim adamları, ekinoksların

HERMETİKA

presesyonu ve ayrıca met cezir hareketlerinin ritmine Ay'ın sebep olduğunu biliyorlardı. İskenderiye ezoterik bilgiler açısından da zengindi: Fisagorculuk, Kaldeli kâhinler, Yunan mitleri, Eflâtun ve Stoacı felsefe, Musevîlik, Hristiyanlık, Yunan sır ekolleri, Zerdüştlük, astroloji, simya, Budizm ve tabii ki eski Mısır dini üzerinde uygulama, araştırma, kıyas ve tartışmalar yapıldı.

İskenderiye'nin altın çağı, hoşgörüsüz, Hristiyan "Kutsal" Roma İmparatorluğu'nun doğuşuyla sona erdi. Eskilerin kapsamlı dünya bilgileri ve gelişmiş kültürlerine rağmen, Hristiyanlar onları, aslında "kırsal kesimde oturanlar" anlamına gelen "Pagan" damgasını vurarak yok saydılar. M.S. 415 yılında, İskenderiye kütüphanesinde çalışan son büyük bilgin ve Pagan filozoflardan biri olan Hypatia adındaki bir kadın, bir Hristiyanlar güruhu tarafından yakalanarak etleri deniz tarağı kabuklarıyla parçalanmak suretiyle öldürüldü ve bedeninden geriye ne kaldıysa yakıldı. Bu hareketin başında bulunan Patrik Kyrillos daha sonra St. Kyrillos adıyla aziz mertebesine yükseltildi. Büyük kütüphane Pagan batıl inançları içermesi gerekçesiyle sonunda yıkılıp yok edildi ve bir servet değerindeki bilimsel eserler dört bir yana dağıldı. Hristiyan Roma İmparatoru Theodosius, imparatorluk içindeki Pagan mabetlerini kapattırdı ve o zamana kadar görülmedik kitap yakma olayını başlattı. Batı dünyasında beşinci yüzyıl, adı üstünde Karanlık Çağlar diye bilinen bin yıllık dönemin açılmasına öncülük etti.

Hermetika ve İslâm

Tarihte görülüyor ki nerede Hermes'in eserleri okunup kutsal kabul edilmişse, orada uygarlık gelişmiştir. Pagan düşünür ve bilgeler yeni yeni ortaya çıkan Arap kültürüne sığınırken bilgilerini ve Hermetik yazıları da birlikte göttürdüler. Aradan iki yüzyıl geçtikten sonra, Müslümanlar bilgi ve bilimsel başarılarında kimselerin boy ölçüşemeyeceği bir imparatorluk yarattılar. Dokuzuncu yüzyıl başlarında Bağdat'da "Bilgelik Evi" adını ta-

şıyan ilk üniversite kuruldu. Burada pek çok Pagan eseri Arapça'ya çevrildi, İskenderiye'de gayet yüksek seviyelere varmış bilimler önemle üzerlerinde durularak daha geliştirildi ve eski Pagan ruhsal bilgeliği de gizlice araştırılıp uygulandı. Hermetika, Mısır ruhsallığının kutsal kitapları arasında bulunduğu yüksek mevki dolayısıyla İslâm felsefesinde de önemli bir gizli akımın esrarlı ilham kaynağı oldu ve Sabbahiye (Sabaeans) gibi geleneksel olmayan dinî mezheplerin kutsal kitabı olarak kabul gördü.

Eğer o zamanın dinî otoriteleriyle çatışmaya girmemiş olsalardı, bizler Sabbahiye mezhebinin gizemli takipçilerinden söz edildiğini asla duymayacaktık. Kurucusu olan Muhammed peygamberin ölümünden birkaç yüzyıl sonra, İslâm dünyasına da aynen Hristiyan Batı'da görüldüğü gibi, geleneksel ve doğru kabul edilen orta yoldan şaşmama arzusu hâkim olmaya başladı. Din adamlarının tespit ettiği çizginin dışına çıkanlar gerektiğinde şiddet kullanılarak tümüyle yok ediliyordu. M.S. 830 yılında kudretli bir halife Harran şehrinden geçerken garip giyimli Sabbahiye mezhebi mensupları gözüne çarptı ve bunların ileri gelenlerini sorguya çekti. Kutsal metinlerini getirmelerini istediğinde Hermes'in kitaplarıyla döndüler. Dahi filozof-bilim adamı Ahmed bin Tâbit bir Sabbahi'ydi ve M.S. 810 yılında Hermetik Paganizm üzerine aşağıdaki sarsıcı savunmayı yazdı:

Bizler Paganizmin varisleri olan ve bu bilgileri aktaran insanlarız. Paganizm adına zulüm yükünü derin bir ümitle taşıyan kişi mutludur. Dünyayı uygarlaştıranlar ve şehirler kuranlar Paganizmin soylu kişileri ve kralları değilse, başka kimler olabilir? Limanlara ve nehirlerle başka kimler düzen getirmiş olabilir? Ve gizli bilgeliği başka kimler öğretmiş olabilir? Paganlar arasında yer alan ünlü kişilere değilse, başka kimlere Tanrı kendini açıklamış olabilir, kehanetler vermiş, geleceği anlatmış olabilir? Bütün bunları Paganlar bilinir kılmışlardır. On-

lar bedeni şifaya kavuşturma sanatını keşfetmişlerdir, ruhu şifaya kavuşturma sanatını da onlar başkalarına öğretmişlerdir; onlar yeryüzünü yerleşik hükümet şekilleriyle ve en yüce iyilik olan bilgelikle doldurmuşlardır. Paganizm olmasaydı dünya bomboş ve çekilmez kalacaktı.

Ahmed bin Tâbit

İslâm egemenliği altında kökleri Üç Kere Yüce Hermes'e kadar uzanan başka bir sıra dışı grup da Sufiler diye bilinen şair ve mistiklerdir. On ikinci yüzyıl İranlı Sufî filozofu Yahya Sühreverdi, kendisinin "ilk doğu dini" dediği inanç sistemini İslâm'la bağdaştırmak uğruna ömrünü verdi. O, kadim dünya bilgelerinin bir tek doktrine bağlı kalıp öğretilerini o yolda sürdürdüklerini söylüyordu. Bu da, ilk olarak Sühreverdi'nin Kuran'da İdris adıyla geçen peygamberle ve Yahudi peygamberi Enoch'la özdeşleştirdiği Hermes'e açılmıştı ilk olarak. Ona göre, bu felsefe Fisagor ve Eflâtun vasıtasıyla eski Yunan'a ve Zerdüşť rahipleri vasıtasıyla da Orta Doğuya taşınmıştı. Gizlice yayılmaya devam etmiş ve sonunda, kendi mürşidi Sufî mistik Hallac-ı Mansur da dahil olmak üzere aydınlanmış bilgelerin oluşturduğu bir hattan dosdoğru kendisine ulaşmıştı. Sühreverdi ile Hallac-ı Mansur'un dinî makamlar tarafından dinsizlikle suçlanarak öldürülmelerine şaşmamalı.

Hermes ve Avrupa'nın Yeniden Uyanışı

Arap camiasının giderek hoşgörüsüz bir hâle gelmesi üzerine, Hermetik kitaplara sahip olanlar güvenli bir sığınak arayışıyla yollara düştüler. On beşinci yüzyılda birçokları Kuzey İtalya'da toleranslı bir şehir devleti olan Floransa'ya kaçtılar ve burada bu bilgelik felsefesi yine büyük bir kültürel gelişmeye ilham kaynağı oldu. 1438'de Bizans düşünürü Gemistos Pleton'un Eflâtun'un kayıp eserlerinin tümünü kendilerine verme-

si Floransalıları minnettar bıraktı. Bunlarla birlikte diğer Pagan eserleri ilk kez Lâtinçeye çevrildi. Floransa'nın yöneticisi ve aynı zamanda iyiliksever ve âlim bir kişi olan Cosimo di Medici, bir Yeni Eflâtuncu akademi kurdu. Bu, kadim Pagan felsefesinden ilham alan bir aydınlar ve mistikler grubuydu. Leonardo da Vinci, Michelangelo, Botticelli ve Raphael gibi büyük sanatçılar bundan derinden etkilenecek eserlerinde kadim Pagan ilâhlarını tasvir etmeye başladılar. Örneğin, Botticelli'nin "Venüs ve Mars" tablosu, ona bakanları değişik bir ruhsal farkındalığa taşıyan okült bir tılsım işlevi görmesi amacıyla belirli bir astrolojik anda yapılmıştır.

Cosimo, belki hâlâ keşfedilmeyi bekleyen diğer kayıp Pagan eserlerini aramaları için temsilciler göndermiştir. 1460 yılında bu kişilerden biri Üç Kere Yüce Hermes'in kayıp eserleriyle karşılaşmış ve onları Floransa'ya getirmiştir. Kendilerinden yaklaşık 2000 yıl önce gelişme ve yıkılma dönemlerini yaşamış, muazzam bir bilgi birikimine sahip eski bir uygarlıkla karşılaşmanın hâlen şokunu yaşayan Floransalılar, böylece düşünürler arasında en kadim bilginin yazılarını ele geçirdiklerine kani oldular. Cosimo, kendi himayesi altında eski Yunan üstünde araştırma yapan genç bilim adamı Marsilio Ficino'ya Eflâtun çevirisi ile ilgili çalışmalarına ara verip derhal bu yeni Mısır metnine başlamasını emretti. Ficino hazırladığı metni tam Cosimo ölmeden önce kendisine okuyarak görevini uygun bir zamanda bitirmiş oldu.

Floransa'da muhteşem bir yeni kültürün doğuşu, Orta çağ karanlığının artık sonunun geldiğine işaret ediyordu. Biz bu döneme "yeniden doğuş" anlamına gelen "Rönesans" diyoruz ki bu uygun bir isimdir, çünkü Hermetik felsefenin can damarı, ruhsal olarak yeniden doğma fikridir. Eski Pagan bilgeliği Floransa'ya tarihsel bir dönüm noktasında ulaşmıştır. Birkaç yıl içinde ilk matbaa makineleri İtalya'ya kadar gelmiş ve Pagan bilgeliği

matbaada basılarak bu vasıta ile Avrupa'nın her yerine yayılmıştır. Floransa tecrübesinin tanınmasıyla 'Yeni Öğrenim'in araştırmacıları görevlendirilerek diğer ülkelere gönderilmişler ve gittikleri her yerde yeni hareketler başlatmışlardır.

"Reformun babası" ve Luther ile Erasmus'un hocası olan Reuchlin, Floransa'dan yola çıkarak Almanya'da Protestan Reformunun ilk tohumlarını attı. Thomas Linacre, Londra'da Kraliyet Hekimler Koleji'ni kurdu. Matematikçi Cusa'lı Nicholas, hekim Paracelsus, mimar Brunelleschi ve astronom Toscanelli (ünlü haritası Kristof Kolomb'a esin kaynağı olmuştur), hepsi de Floransa'da kadim Paganizm ruhunun yeniden uyanışından esinlenmiş kişilerdir. Kopernik'in Güneş sisteminin merkezinde Dünya'nın değil de Güneş'in bulunduğu dair çarpıcı iddiası bir keşif değil, kendisinin bir İtalyan Üniversitesinde Hermetik/Eflâtuncu felsefe öğrenimi gördükten sonra yaptığı bir seçimdir. Kopernik'in 1543'de yayımlanan *Göksel Kürelerin Dönüşleri Üzerine* adlı eserinin ilk sayfasında Üç Kere Yüce Hermes'den bir alıntı yer alır: "Güneş Görünen Tanrı'dır."

Bin yıl önce İskenderiye'de olduğu gibi, Rönesansta da bilim, sanat, edebiyat ve dine, üzerinde hep birlikte çalışılması gereken birleşik bir bütünün parçaları olarak bakılmıştır. İnsan hayatının her bir yönü bundan böyle mantıklı araştırma alanları olarak açılmıştır. Bu, Roma Katolik Kilisesi yetkililerini karşısına alan sarsıcı bir durumdu ve 1492'de Fransa kralının yardımıyla Floransa Cumhuriyeti darma dağın edildi. Neticede Yeni Akademi'nin parlak günleri sona erdiyse de, onun yarattığı tesirlerin bir merkezden doğan minik dalgacıklar hâlinde açılarak sürekli dışarıya yayılmasını engellemekte çok geç kalınmıştı. Floransalı bilim ve fikir adamları Avrupa'nın her köşesine dağıldılar ve "Beşinci Öz" adıyla tanındılar. İtalyan kökenli her şeye karşı duyulan istek -sanat, heykel, moda, edebiyat ve felsefe- doymak bilmeyen türdendi. 200 yıldan daha kısa bir zaman içinde Rönesans Avrupa'yı fethetmişti.

Birleştirici Din

İngiltere’de Hermes’in eserleri, I. Elizabeth’i kuşatan saray çevrelerini derinden derine etkilemiştir. Sir Philip Sydney, Sir Walter Raleigh, John Donne, Christopher Marlowe, William Shakespeare, George Chapman ve Francis Bacon, hepsi de bu Mısırlı bilgenin yazılarıyla tanışmışlardı. Elizabeth’in ‘filozofum’ diye bahsettiği kişisel astroloğu, gizemli Hermesçi John Dee idi. O, parlak bir matematikçiydi ve Öklit’in eserlerinin tamamını İngilizceye tercüme eden ilk kişiydi. Avrupa’nın her yerinden bilim ve fikir adamları kendisini ziyarete gelirlerdi ve o da, Hermetika üzerine ilk detaylı yorumların yazılmakta olduğu Prag’a sık sık seyahatler yapardı. Prag, o dönemde aydın bir ülke olan Bohemya’nın başkentiydi; Hermetik düşünürler, Eflâtuncu filozoflar, Musevî hahamlar ve her millettten bilim adamları II. Rudolf’un sarayına iltica etmişlerdi. Protestanlar ve Katolikler arasındaki mezhep savaşlarıyla Avrupa’nın altı üstüne getirilirken Bohemya’da bambaşka bir yola dikkat çekiliyordu: Hermetizm.

Üç Kere Yüce Hermes’in Mısır kökenli dininin Giordano Bruno gibi gezici vaizleri, yaptıkları seyahatlerle Avrupa’ya yayıldılar. Bruno, Kopernik tarafından ileri sürülen yeni güneş merkezli evreni, tamamıyla mistik bir yoldan, Yeni Çağ’ın şafağında yeni bir güneşin doğuşu olarak yorumluyordu. Hermes’in Mısır kökenli dininin, Yunan Sır Okullarının, Musa’nın ve Yahudilerin ve de Hristiyanlığın doğduğu yerin atası olduğuna inanıyordu. Bruno’nun hayal gücünde bu şimdi, Yahudilerin, Hristiyanlığın bütünü mezheplerinin, Eflâtuncu hümanistlerin ve hatta Müslümanların bir araya gelerek aralarındaki farklılıkları çözümlayebildikleri birleştirici din olma yolundaydı. Bruno’nun cesareti ve inancı başka hiçbir şekilde, onun İtalya’ya dönme kararından daha açık olarak ortaya çıkmamıştır. Söylediklerinden vazgeçmeyi reddettiği için sekiz yıl boyunca işkenceye maruz kaldı ve 1600’de Roma’daki “Çiçek Meydanı”nda merasimle diri diri yakıldı.

Evrensel bir Hermes dini vizyonu yok olmaya mahkûmdu, ancak öngörülü kişiler ve bilim adamları arasında tesirleri gayet güçlü olarak muhafaza edildi. Örneğin, Sir Isaac Newton, kendi döneminde yaşayan birçokları gibi, simyaya karşı tutkulu bir ilgi besliyordu ki bu ilmin patron tanrısı Üç Kere Yüce Hermes'di. "Alşimi" "Mısır'dan" anlamına gelmektedir. Astronom Kepler en büyük eseri olan *Dünya'nın Ahengi Üzerine*'de Hermetika'dan alıntılar yayımladı. 1640'da şair John Milton, Hermes'in bilgeliğini kutlamak maksadıyla şunları yazıyordu:

Bırakınız lâmbamı, geceyarısında
Görülsün birkaç yüksek yalnız kulede,
Orada sık sık izleyebilirim uzaktan
Üç Kere Yüce Hermes'le Ayı yıldızlarını ya da
Küresinden çıkarabilirim Eflâtun'un ruhunu,
Açmak için ne varsa âlemlerde ya da enginliklerde,
Ölümsüz Zihin'e ki o da terketmiştir
Bedenin bu köşesinde konağını.

Il Penseroso

Üç Kere Yüce Hermes'in Çöküşü

Ne var ki, Milton'ın bunları yazdığı sıralarda Hermetika'nın otantikliği temelinden sarsılmaya başlamıştı. Önceleri bu belgelerin tamamen antik çağlardan kalma olduğuna inanılıyordu; kökleri firavunların zamanına kadar uzanıyordu. 1614'de Isaac Casaubon adında bir bilim adamı Hermetika'nın bir metnin analizini yayımladı ve bu eser, belgelerin Yunanca versiyonlarının gramer, sözcük dağarcığı, form ve içerik açısından M.S. ikinci ve üçüncü yüzyıllardan daha öncesine gitmediğini oldukça doğru bir şekilde gösterdi. Onun iddiasına göre, bunlar kadim Mısırlı bir bilgenin yazıları olamazdı, İskenderiye şehrinin bilim adamları tarafından yazılmışlardı. Onların kaleme aldığı bu felsefe, Yunan, Hristiyan ve Yahudi felsefesinin astroloji ve sihirle

birleştirilerek egzotik bir karışım halinde ortaya konmuş olmasından başka bir şey değildi. Metnin tuzu biberi diyebileceğimiz Mısır isimleri sadece dekorasyon ve süslemelerden ibaretti. Casaubon zamanının en parlak Yunan bilimcilerinden biriydi ve o dönemin Hristiyanlık anlayışının da tesiriyle onun bu aşağılayıcı eleştirisi genelde kabul gördü. Casaubon Mısırlı bilgeye öldürücü bir darbe vurmuş oluyordu, bundan böyle Hermes'in kitapları taklit ve sahte oldukları düşünülüyordu unutulmaya mahkûmdu.

Modern dünyamızda boyalı basının sorumsuz hareketlerinden dolayı, zamanlaması iyi seçilmiş acımasız bir saldırının bir insanın itibarını nasıl alıp götürebildiğini ve gerçeğin kanıtlanmasının ne kadar zor olduğunu hepimiz biliyoruz. Üç Kere Yüce Hermes'in başına gelenler de tıpkı böyle olmuştu. Casaubon iyi bir bilim adamıydı, ama onu asıl harekete geçiren politik bir plân mevcuttu. Aşırı geleneksellik taraftarı olarak bilinen I. James artık İngiltere tahtında oturuyordu ve sihir sayılabilecek bazı işlere eğilimi olan Elizabeth sarayını tasfiye etmek için Casaubon gibi bazı bilim adamlarını görevlendirmişti. John Dee gibi Hermetistler gözden düştüler. Daha sonraları Casaubon'un oğlu Merrick, bu büyük filozofu kafası karışmış bir okültist olarak betimleyen bir kitap yazdı. Dee yalnız başına öldü ve unutuldu.

Her şeye rağmen, Casaubon'un Hermetika'ya ilişkin iddialarının bir kısmı doğrudur. "Hermes'in Kitapları" hiç şüphesiz tek bir kadim bilgenin değil, pek çok yazarın ürünüdür ve bunlar gerçekten bizim tarihimizin ilk birkaç yüzyılı içinde yaratılmışlardır. Birçok fikir adamının ortaklaşa eseri sayılabileceklerini biliyor olsak da, bu yazılar Hermes'e atfedilmiştir, ancak bu husus yazıların veya Hermes'in değerini azaltmaz. Antik çağlarda yazarların eserlerini kendilerine ilham veren tanrıya mal etmeleri yaygın bir uygulama olmuştur. Bu bir saygı işaretiydi, kimseyi aldatma girişimi değildi. İkinci suçlamaya gelince, Casaubon Hermetik metinlerin ikinci yüzyıl İskenderiye'sinde kaleme alınmış olduğuna dair iddiasında da haklıydı, ancak bütün

modern bulgular bu metinlerin aslında, dönemin Yunan düşünürlerinin anlayış süzgecinden geçmiş Mısır inançlarını ifade ettiğini akla getirmektedir. Casaubon'un bütün eleştirileri doğru bile olsaydı, bu husus ne Hermetika'nın bilgeliğini azaltır, ne de onun tarihin en büyük fikir adamlarının bazılarını derinden etkilemiş olduğu gerçeğini değiştirebilirdi. Hermetika, Hristiyanlığın İncilleri kadar eski ve Kuran'dan daha eski kimliğiyle dünyanın büyük kutsal metinlerinden biridir. Sadece bu sebeplerden dolayı saygı görmeyi ve araştırılmayı hak etmektedir.

Firavunların Bilgeliği

Casaubon'un eleştirilerini yazdığı dönemde eski Mısır hakkında gerçekten pek az şey biliniyordu. Hiyerogliflerin çözümlenebilmesi için onun ölümünün ardından daha iki yüzyıl geçmesi gerekecekti. Sonuç olarak, birçok modern düşünürler, özellikle geçen yüzyılın sonunda Sakkara'daki piramit metinlerinin keşfedilmesinden beri, artık onun Hermetik felsefeyi bir ikinci yüzyıl icadı olarak görmekle yanılmış olduğuna inanıyorlar. Bu hiyeroglifler 5000 yıldan daha eskidir ve yine de Hermetika'da açıklananlarla tamamen aynı doktrinlere dayanmaktadır.

Buradan yola çıkarak Hermetika'nın gerçekten firavunların bilgeliğini içerdiğini, ikinci yüzyıl İskenderiye'sinde fikir adamlarının çağdaş okuyucuları için yeni bir düzenleme yaptıklarını düşünmemiz mümkündür.

Hermetika'da, Yahudi, Hristiyan ve Yunan eserlerini hatırlatan pasajlar bulunmaktadır ve Casaubon bunu Hermetika'nın, bütün bu felsefelerin birbirine karıştırılmasıyla yaratılmış sahte bir eser olduğuna ispat saymıştır. İskenderiye o kadar kozmopolit bir çevreydi ki bu ilk bakışta akla yakın gelmektedir. Oysa, eskiler bu tradisyonların, Hermetika'nın içerdiği eski Mısır felsefesinden etkilenmiş olduğuna inanıyorlardı. Yahudiler yıllarca Mısır'da sürgün hayatı yaşamışlardı ve en büyük peygamberleri olan Musa bir Mısırlı olarak yetiştirilmişti; ilk Hristiyanların bir-

çoğu Mısır'da yaşamıştı; ve de Yunanlılar onlarla kendilerini kıyasladıklarında yanlarında çocuk gibi kaldıkları Mısırlılar karşısında korku ve saygı duyarlardı. Eski Yunan tarihçisi Herodotus şöyle yazıyordu:

Mısırlılar, dünyadaki diğer bütün milletlerin ötesinde, aşırıya varan bir ölçüde dindardır... dinlerini alâkadar eden her şeyde gayet titizdirler... Yunanlıların çeşitli tanrıların kökenlerini ve formlarını öğrenmelerine, tabiri caizse, daha dün diyebiliriz... Tanrıların adları Yunanistan'a Mısır'dan gelmiştir... çünkü bütün tanrıların adları Mısır'da zamanın başlangıcından beri biliniyordu.

Herodotus

Casaubon, Hermetika'nın Timaeus'dan (Yunan filozofu Eflâtun'un M.Ö. beşinci yüzyılda yazılmış olan bir eseri) çalıntı yaptığını özellikle iddia eder. Hermetika gibi, bu eser de astroloji ve reenkarnasyon doktrinlerini içermektedir. Oysa, bu fikirler eski Yunan dininde hiçbir rol oynamamıştır, öyleyse bunlar nereden gelmiştir? Yanıt eski Mısır'dır. Eflâtun'dan yüzyılı aşkın bir zaman önce, Yunanlı bilge Fisagor, dünya bilgisini elde etmek amacıyla bir yolculuğa çıkmıştı. Yolu Mısır'a düşmüş, Mısırlıların dinine inisiye olmak için bu ülkenin mabetlerinde yirmi iki yıl geçirmişti. Eski Yunan düşünürü Diogenes Laertius'a göre, Eflâtun, Mısır bilgeliğini temel alan Fisagor doktrinlerine ait üç kitap satın almış ve bunları Timaeus'a adapte etmiştir. Bu bakımdan, Eflâtun'un fikirlerinden pek çoğu doğrudan eski Mısır felsefesinden geldiği için onun eserleri ile Hermetika arasındaki benzerliklere şaşmamak gerekir.

Hermetika ve İlk Hristiyanlık

Hermetik felsefe, Pagan ve Hristiyan dinî doktrinlerinin sentezini yapmış olan İskenderiyeli kilise babaları St. Clement ve

HERMETİKA

St. Origen vasıtasıyla Hristiyanlığı da etkilemiştir. Yuhanna İncil'inin ilk dizesinde Hermetik bir kavram olan "Kelâm"ın bulunması bu tür teologlara bağlanabilir: "Başlangıçta Kelâm vardı." Hermes/Tot eskilerce tanrıların yazıcısı ve "Kelâm"ın efendisi olarak bilinirdi. Hermetika'da Tanrı bir Kelâm söyler, bununla yaratılışın kaotik suları sâkinleşir. Hatta Kelâm, "Tanrı'nın Oğlu" diye bilinir. Hristiyanlıkta "Tanrı'nın Oğlu" diye de bilinen İsa, "Kelâm"ın kudretinin somut hâli olarak tanımlanır. Hippolu Aziz Augustinus'un, bu etkili dördüncü yüzyıl teoloğunun da Hermes'in eserleriyle yakınlığı vardı. O şöyle diyordu:

Hristiyan dini olarak adlandırdığımız bilgi eskiler arasında mevcuttu ve insan ırkının başlangıcından İsa'nın gelişine kadar asla yok olmadı. Böylece, varlığını sürdürmüş olan hakiki dine Hristiyanlık denilmeye başlandı.

Aziz Augustinus, Retractions

Hermetika'nın ilk Hristiyanlık üzerindeki etkisi şüphe götürmez. 1945'de, M.S. ilk yüzyılların Gnostik Hristiyanlarına ait kutsal kitaplar arasında Hermes'in eserleri bulundu. Bu metinlerden birinin üzerine yazılmış bir nota göre, ilk Hristiyan toplumları Hermes'in eserlerinin pek çok kopyasına sahiplerdi. Bu kutsal kitapların bulunduğu yerin sadece birkaç metre ilerisinde eski Mısır mezarları vardı. İlk Hristiyan manastır toplumlarının kurucusu olan Aziz Pachomius gibi ilk Hristiyan münzevileri bu mezarları mesken tutmuşlardı. Mezarların duvarları büyük tanrı Tot'a (Hermes) atfedilen hiyerogliflerle kaplıydı. Bunlar, Tanrı bilgisine bir ruhsal tekrardoğuşu betimliyordu. İlk Gnostik Hristiyanlar bu tür yerlerde Hermetika üzerinde derin derin düşünme fırsatı buldular ve onun güçlü tesirine kapılarak kurtarıcı bir *Gnosis*'i (Yunanca 'bilgi') -Hz. İsa'nın ihsan ettiği dolaysız Tanrı bilgisi- temel alan kendi felsefelerini kurdular.

Şimdi bütün bulgular, Casaubon'un Hermetika'yı farklı farklı birçok felsefenin yama yama üstüne vurulmuşçasına bir

araya getirilmesi tarzında yorumlayarak üzerinde durulmaya değer görmemekle hata ettiğini düşündürüyor. Hiç şüphesiz Hermetika İskenderiyeli bilim adamları tarafından Yunanca konuşan okuyucular için yazılmıştı. Yine de temel aldığı kadim bilgelikten güçlü bir ses getirmekte, bize Mısır'ın en eski geçmişini izlememize olanak tanıyan en iyi pencerelerden birini sunmaktadır. Huşu içinde seyrettiğimiz Gize piramitlerine ilham veren mistik vizyonu onun yardımıyla anlayabiliyoruz. Peki, tarihin en büyük düşünürlerinin bazılarında böylesine derin bir hayranlık uyandıran Hermetik felsefe nedir?

Tanrı'nın Zihni

Hermes öğretilerinin merkezinde bir tek basit fikir vardır: Tanrı bir Büyük Zihin'dir. Mevcut olan her şey Tanrı'nın Zihni dahilinde bir düşüncedir. Bu kitap Tanrı'nın Zihni'nde bir düşüncedir. Bedeniniz de Tanrı'nın Zihni'nde bir düşüncedir. Üzerinde konuşulan bu fikirler Tanrı'nın Zihni'ndeki düşüncelerdir. Biz bunu nasıl anlayabiliriz?

Bir an için kendi tecrübelerinizi gözden geçiriniz. Düşünceler ve duygular sizin zihniniz dahilinde mevcuttur. Çevrenizdeki dış dünyayı biliyorsunuz, çünkü duyularınız size bilgi veriyor ki bunları da kendi zihniniz dahilinde deneyimliyorsunuz. Zihniniz tamamen şuursuz kaldığında hiçbir şey deneyimleyemezsiniz. Nihaî olarak, hayatınızda mevcut olan her şey kendi zihniniz dahilinde bir düşüncedir. Bununla beraber, zihniniz bir fizik beden içine kapanmış olmakla kısıtlanmıştır. Bir an için böyle olmadığını tasavvur ediniz. Bütün zamanlarda ve bütün yerlerde her şeyin şuuruna varmak için özgür bırakıldığını tasavvur ediniz. O takdirde, var olan, var olmuş olan ve var olacak olan her şey zihniniz dahilinde bir düşünce halinde mevcut olacaktır. Tanrı'nın Zihni'nin tabiatı böyledir. Tanrı, bir fizik bedenle kısıtlanmamıştır. O, içinde her şeyin varlığını sürdürdüğü Büyük Zihin'dir.

Hermes, Tanrı'nın Zihni'ni her şeyi birleştiren Birlik (Oneness) olarak tanımlar. Bu ne demektir? Yine kendi deneyimlerinize bakınız. Siz zihninizle farklı farklı şeyler deneyimlersiniz. Tam şimdi bu kitabı okuyorsunuz. Ondan önce belki bir şeyler yiyordunuz, ya da kırlarda dolaşıyordunuz. Nitekim, bütün bu farklı farklı şeyler tek bir şeyle deneyimlenmiştir: zihninizle. O, deneyimlerinizin hepsini birleştiren Birlik'tir (Oneness). Aynı şekilde, Tanrı'nın Zihni de her şeyi birleştiren Birlik'tir.

Hermes, bu Birlik'in bütün zıtları içerdiğini söyler. Bu paradoks, kendi zihninizin tabiatına bir kere daha bakmakla anlaşılabilir. Deneyimlediğiniz bazı şeyler sıcak, bazıları soğuktur; bazıları parlak, bazıları donuktur; bazılarına iyi dersiniz, bazılarına kötü. Deneyimlediğiniz hiçbir şey hem soğuk, hem sıcak olmaz, çünkü onlar birbirine zıttır. Yine de, hem soğuk, hem sıcak sizin deneyimlerinizdir. Zihniniz tüm zıtları içeren tek bir şeydir.

Hermes'in öğretisine göre, bir insanın zihni Tanrı'nın Büyük Zihni'nin suretinde yapılmıştır. Eğer biz zihnimizi fizik bedenimizin empoze ettiği kısıtlılıklardan kurtarıp özgür bırakabilirsek, Tanrı'nın Zihni'ni deneyimleyebiliriz. Biz, bunu yapmayı öğrenmek gibi özel bir amaçla yaratılmışızdır. İnsan hayatının spiritüel hedefi budur. Bu gayeye erişmek için farkındalığımızı artırmak zorundayız. Tanrı'nın Büyük Zihni'ne uzanabilmek için küçük zihinlerimizin gücünü kullanmalıyız.

Hermes bunu yapmamıza yardımcı olmak düşüncesiyle, Tanrı'nın kozmosu nasıl yarattığına ve onu nasıl idame ettirdiğine dair dramatik bir hikâye anlatır. Evrenin huşu veren güzelliğini takdir etmek ve onun işlerliğini sağlayan temel yasaları anlamak yoluyla Tanrı'nın Zihni'ni bilir hâle gelebiliriz. Tarihin büyük düşünürlerinin hayal güçlerini ateşleyen bu vizyon olmuştur. Tanrı'nın Zihni'ni araştırmak adına, onları evrenin nasıl işlediğine dair daha birçok keşifler yapmaya teşvik etmek suretiyle bilimin doğuşuna ilham vermiştir. Albert Einstein ve Stephen Hawking gibi büyük modern bilim adamlarının bazıları bilimi hâlâ "Tanrı Zihni"ni anlamak yolunda bir girişim olarak tanım-

lamaktadırlar. Hermetik felsefe, insanı Tanrı'nın yarattıklarının tam merkezine oturtur. Hermes "insan bir mucizedir" diyerek kanaatini bildirir. İnsan, zihniyle sadece evreni anlamakla kalmaz, hatta Tanrı'yı bilecek hâle de gelebilir. O, yaşayıp ölecek olan fâni bir beden değildir. O, ruhsal tekrardoğuş deneyimleri yoluyla tanrı olabilecek ölümsüz bir ruh varlığıdır.

Hermetika'nın Yeni Bir Versiyonu

Hermetik öğretilerin tümü bu büyüklükteki bir kitabın kapsamına alınamaz. Yine de, bunların çekirdek doktrinlerinden gelen ilhamlı ve ilgi çekici bir tat verebilir. Felsefî Hermetik metinlerden zamanımıza kadar gelenlerin başlıcaları, 'Corpus Hermeticum' adıyla bilinen on sekiz kitap (on yedisi mevcuttur, XV. Kitap kayıptır), Asclepius, Stobaeus ve çeşitli fragmanlardır. Bu eserler ağırdır ve bir bakıma çözümleri imkânsızdır. Bu bakımdan bu yeni versiyonda, anahtar özetler seçtik ve onları, içerdikleri temel bilgelik ve şiirselliği ortaya koyacak şekilde birleştirdik. Bu çabamızda, o zaman ellerine geçirebildikleri kadim belgelerden bu kitapları oluşturarak onları çağdaş okuyucularının erişebileceği bir tarzda sunan İskenderiyeli bilim adamlarının ayak izlerini takip ettiğimizi düşünüyoruz. Kaynaklarımız, kitabın sonundaki notlarda belirtilmiştir, ancak çoğu okuyucular için Hermetizm'in özünün giderek gelişen bir sunuş içinde, daha rahat okuyabilecekleri bölümler halinde özetlenmiş biçimde izlenmesi yeterli olacaktır.

Birçok Yunan metinleri gibi, Hermetik öğretiler de çoğu zaman öğretmen ve öğrenci arasında diyaloglar formunda sunulmuştur. Farklı metinlerde kişiler değişmektedir ki bu da okuyucuya karışık gelebilir, biz bu yüzden bu anlatım tarzından uzak durarak Hermes tarafından okuyucuya hitap eden bir monolog formunda sunmayı tercih ettik. Her bölümün başında yer alan açıklayıcı notlarda alışageldiğimiz "Tanrı" sözcüğünü kullanmış olsak da, asıl metin içinde bunu yapmaktan kaçındık. Onun

HERMETİKA

yerine "Atum" u kullandık (bu, eski Mısırlıların En yüce tek Tanrı için kullandıkları isimdir). Bizim düşüncemize göre, alışık olmadığımız bu Mısır adını kullanmamız, okuyuculara, "Tanrı" sözcüğüyle akıllarına gelebilecek çağrışımlardan uzak kalarak, Hermes'in bu sözcükle ne demek istediğine dair kendi kavramsal imajlarını oluşturma fırsatını verecektir.

Yabancı bir dilde yazılmış, ayrıca farklı ve özgün bir kavramsal söz dağarcığı kullanılmış bir eserin yeni bir versiyonunu sunmak insana pek öyle kolay gelmeyen bir iştir. Aynı zamanda antik çağların da en gerilerine uzanan ve bir sürü çevirmenin elinden geçerek zamanımıza ulaşmış bir metne yaklaşmak ise iki kat daha güçtür. Corpus Hermeticum Kitap XVI'da Hermes diyor ki:

Öğretilerim daha anlaşılmasın görünecek
gelecek zamanlarda,
tercüme edildikleri zaman
bizim ana dilimizden
Yunanlıların diline.
Çeviri anlamların çoğunu çarpıtacaktır.
Bizim ana dilimizde ifade edildiklerinde,
öğretiler açık ve basittir,
çünkü bir Mısırlı sözcüğünün kendi sesi
anlattığı şeyin tınısını taşır.
Mümkün olan bütün önlemler alınmalıdır
bu kutsal sırların bozulmasını engellemek için
Yunanca'ya çevrilerek,
küstah, zayıf, göz boyayan bir dildir o,
benim sözcüklerimin inandırıcı etkisini taşıyamaz.
Yunan dili ikna etme gücünden yoksundur,
Yunan felsefesi ise ancak şamatalı bir gevezelik.
Biz Mısırlıların dili konuşmanın ötesindedir.
Onun sesleri güç doludur.

Kadim Mısır dilinde, bir sözcüğün sesinde onun anlamını tamamlayan sihirli bir güç mevcuttu. Çeviri, kaçınılmaz olarak bizim orijinalindeki bu tesiri ve açıklığı yitirdiğimiz anlamına gelir. Bununla beraber, Hermes zihin gücü vasıtasıyla her şeyin mümkün olduğunu öğretir. Biz de Hermes'in savunduğu tefekkür (contemplation) gücü vasıtasıyla, spiritüel arayışlara giren yeni bir jenerasyon için onun öğretilerinin özünü damıtmaya çalıştık.

İnsanlık kültürü kadim Mısırlıların zamanından bu yana tanınmayacak derecede değişmişse de, yaşamın temel sırları her zaman olduğu gibi kalmıştır ve her zaman öyle kalacaktır. Bu sırlara duyarlı kişiler için, Hermes'in yazdıkları, bugün uzak geçmişte oldukları kadar geçerlidir. Umuyoruz ki, bu yeni versiyonu Hermetik görüşten mümkün olduğu kadar çok şey yakalamıştır ve bu kadim bilgeliğe hak ettiği saygınlığın kazandırılmasında ufak bir rol oynayacaktır.

NOTLAR

1. Mısır gibi sıcak ülkelerde yaşayan ince, uzun ve ucu kıvrık bir gagası olan bir cins turna kuşu.
2. Doğal Bilgi Birikiminin Artırılmasını Amaçlayan Londra Kraliyet Derneği.
3. Eski Mısır dilinin son evresinden gelen, konuşma dili olarak ölü dil niteliğinde, ancak Kopt Kiliselerinde muhafaza edilen eski dinî edebiyat ve duaların dili.

I

Hermes'in Kehanetleri

Bu bölümde Hermes saf felsefenin tabiatını anlatır, ancak gelecek kuşaklarda her şey yitirilmiş olacağından kederlidir.

Hermes'in öğrettiği felsefe yalnız zekice bir entelektüel egzersiz olmayıp, zihni derin bir meditasyon hâlinde Atum (Tanrı için kullanılan bir kadim Mısır sözcüğü) üzerinde odaklamayı temel alır. Böylesine saf olan felsefe, sadece görüşlerden ibaret düşüncelerin üstüne çıkarak doğrudan Evren'in Zihnî'ni deneyimlemeyi konu eder. Tanrı vergisi bir armağan olan kendi küçük zihinlerimizi kullanarak Kozmos'u şahane bir düzen içinde yaratan ve varlığını sürdüren Büyük Zihin'i tanır hâle gelebiliriz.

Hermes için spiritüel felsefe, bugün bizim sıklıkla gözlediğimiz aksine, bilime karşı değildir. Spiritüel felsefeyi öğrenen kişi, bilime, bir tür kendini Tanrı'ya adama tarzı olarak bakar. Doğal dünyanın gizlerini anlamak yoluyla Yaratıcı'ya karşı bir huşu ve saygı hissiyle kendinden geçer. Evrenin kusursuz düzenini takdir eder, sanki her melodisi şahane bir ahengi yaratacak şekilde ustaca bir araya getirilmiş muazzam bir senfoni dinliyor gibidir.

Bununla beraber, Hermes bu spiritüel felsefenin günün birinde yitirileceğine veya bozulacağına dair kehanette bulunur. Bizim eski geçmişimizden seslenerek bugün içinde bulunduğumuz zor durumu olağanüstü bir şekilde tanımlar. Hayat hak-

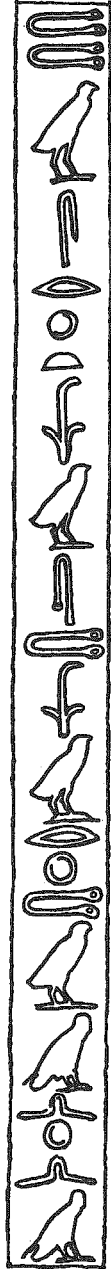
kında hiçbir mistik anlayışa sahip olmayan zeki ve entelektüel kişilerin öğretileri saf felsefenin yerini almıştır. İnsanlar, evreni bir harikalar kaynağı olarak görmekten vazgeçmişlerdir ve artık onu, Tanrı'nın eseri diye saygıyla karşılamamaktadırlar. Ruhsallık, bilim tarafından ilkel batıl inanç gibi kabul edilerek gözden uzak tutulmaya başlanmıştır. Kadim Mısırlıların engin bilgeliği ölü bir din olarak düşünülmemekte ve arkeoloji açısından merak uyandırmaktan öteye geçememektedir. Hermes, bir zamanlar ruhsallığın vatanı olan Mısır'ın tanrılar tarafından terk edilmiş metruk bir yer olacağını haber vermiştir.

Gelecek kuşaklara duyduğu şefkat yüzünden, Hermes bilgeliğini kitaplara yazar ve bunların saklanması emreder. Hermes'in vizyonu içinde hakikati barındıran bir zaman kapsülü misali, hayat tarafından yitirilip şaşkınlığa uğratılmış gelecek kuşakları uyandırmak için fırsat beklemektedir. Bizler gibi insanları...

Hermes'in Kehanetleri

Saf felsefe ruhsal çabadır,
sürekli tefekkür yoluyla,
Tek-Tanrı Atum'un
Hakikat Bilgisi'ne erişmek için.
Ama şimdi kehanette bulunarak
diyorum ki, gelecek zamanlarda
hiç kimse tek bir amaç uğruna
ve kalp temizliğiyle
felsefenin peşinde olmayacak.
Kıskanç ve hasis tabiatlı olanlar
engelleyeceklerdir
insanın keşfetmesini
paha biçilmez ölümsüzlük nimetini.
Felsefe yolunu şaşıracaktır,
anlaşılması zorlaşacaktır.
Yozlaşmış olacaktır
aldatmaca görüşlerle.
Büyük güçlükler içinde kalacaktır
aritmetik, müzik ve geometri gibi
içinden çıkılmaz bilimler karşısında,

Saf felsefeyi öğrenen kişi,
araştırır bilimleri.
Hayal mahsulü teoriler olarak görmez,
Atum'a adanmış bilgiyi.
Çünkü o bilgidir ki ifşa eder sırlarını,
sayıların gücüyle düzenlenmiş
mükemmelen işleyen evrenin.
Çünkü o bilgidir ki, belirler
denizlerin derinliğini ve ateşin güçlerini

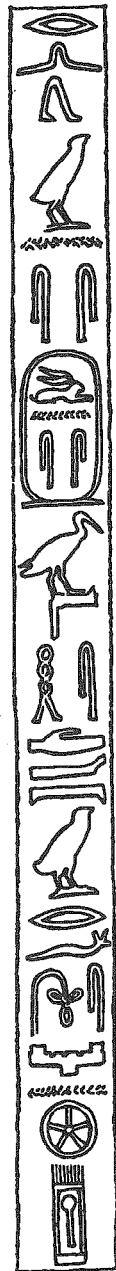

HERMETIKA

ve fiziksel cisimlerin büyüklüğünü,
bunlar saygı dolu bir huşu verir
Yaratıcı'nın ustalığı ve bilgeliği karşısında;
çünkü müziğin esrarı
tanıklık eder Yüce Sanatçı'nın
emsalsiz dehasına.
Güzel bir ahenkle birleştirmiştir her şeyi
tek bir Bütün içinde
tatlı nağmelerle dolup taşarak.

Atum'u sevmek düşüncede,
kalpten ve katışıksız biçimde,
ve onun iradesinin erdemliliğini izlemek;
felsefe budur,
gölge düşürmediği
amaşsız fikirleri destekleyen zorlayıcı arzuların.
Ancak şimdiden görüyorum ki gelecek zamanlarda
zeki ve entelektüel kişiler
yanlış yola sevk edecek insan zihinlerini,
onları saf felsefeden saptırarak.
Bizim kutsal adanmışlığımızın etkisiz olduğu,
kalpten hissedilen dindarlığımızın
ve biz Mısırlıların Atum'u ululadığımız
özenli hizmetimizin
ödül getirmeyen boş bir çaba olduğu öğretilecek.

Mısır göklerin bir suretidir
ve Kozmos tümüyle burada ikâmet eder,
burasıdır mabedi;
ama tanrılar yeryüzünden gidecekler
ve gökyüzüne dönecekler,
ruhsallığın eski vatanını geride bırakarak
Mısır terk edilmiş ve ıssız kalacak,
tanrıların mevcudiyetinden yoksun.

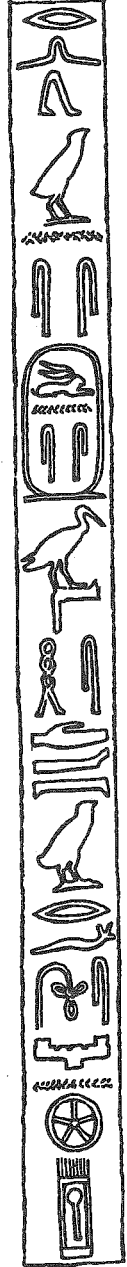

HERMETİKA

Ruhsallık, bütün nimetlerin en büyüğü,
sonuna gelmenin işaretlerini verecek
ve itibar görmeyen bir yük gibi algılanacak.
Dünya artık sevilmeyecek
Atum'un emsalsiz eseri olarak;
onun İlksel Mükemmelliğinin
şahane bir anıtı,
Tanrısal İrade'nin bir aracı,
ululaması ve şükretmesi için
görenlerin.

Mısır yoksul kalacak.
Her kutsal ses susturulacak.
Karanlık aydınlığa tercih edilecek.
Gözler gökyüzüne çevrilmeyecek.
Saf olanların aklını kaçırdığı düşünülecek
ve saf olmayanlar bilge diye saygı görecekler.
Deliye cesur gözüyle bakılacak
ve kötüler iyi sayılacak.
Ölümsüz ruhun bilgisine
gülünüp yadsınacak.
Göklere lâayk saygı dolu sözler
ne duyulacak ne kabul edilecek.

İşte ben, Üç Kere Yüce Hermes,
insanların ilki,
erişmek için Tüm Bilgiye,
kazıdım tanrıların sırlarını
bu taş tabletler üzerine
kutsal semboller ve hiyerogliflerle.
Ve onları sakladım gelecekte
bizim kutsal bilgeliğimizi arayacaklar için.
Her şeyi gören zihin vasıtasıyla,

Şahitlik ettim bizzat
Göklerin görünmez yüzüne,
Ve tefekkür yoluyla eriştim
Hakikat Bilgisine.
İşte bu bilişle yazıyorum
tüm bu musraları...

II

Hermes'in İnisiyasyonu

**Bu bölümde Hermes,
Kozmos'un yaratılışı hakkında
daha sonraki öğretilerinde temel aldığı
mistik bir vizyonu anlatır.**

Hermes bilgeliğini dramatik bir mistik vahiyden alır. Zihni uyanık bir vaziyette, yine de sakin ve boşalmış olarak, Tanrı'nın onunla konuştuğunu duyar. Hermes, gerçekliğin hakiki yapısının kendisine gösterilmesini ister ve birden önünde her şey değişmeye başlar.

Sırlarla dolu bir vizyon görerek dünyanın yaratılışına tanık olur. Bu vizyonun entelektüel açıdan anlaşılmak gibi bir maksadı yoktur, sadece rüyada görülen hayaller tarzında tefekkür edilecektir. Biz yine de onun derin anlamını bir parça araştırabiliriz.

Hermes'in ilk tecrübesi her şeyi kucaklayan tanrısal Işık'la ilgilidir; o izlerken bu ışık, hareketsiz kalamayan karanlık bir suya benzeyen bir gölge düşürür. Sonradan kendisine söylendiğine göre, bu Işık, Tanrı'nın Zihni'dir ve karanlık sular, Tanrı'nın evreni biçimlendireceği sınırsız potansiyeldir.

Bu, yaratılışın ilk eylemi hakkında mistik bir vizyondur ve modern bilimsel Bing Bang teorisine insanı hayrete düşürecek kadar benzemektedir. Bir ışık ve enerji patlaması yavaş yavaş soğuyarak simsiyah bir uzay rahmine dönüşür, güneşler ve gezegenler ve en sonunda bizler bunun içine doğarız.

HERMETİKA

Bu doğuş, her doğuş gibi, sancılıdır ve Hermes çalkantılı derinliklerden anlaşılmaz bir ıstırap çığlığı ıdır. Işık o zaman kaotik suları yatıştıran bir Kelâm söyler. Bu Kelâm, kaosun içinden yapılaşmış bir evreni organize eden bir taslak gibidir. Modern bilim ona temel Doğa Yasaları diyebilir. Bu Kelâm, Tanrı'nın Zihni'ndeki ilk fikirdir ve her şey ondan türemiştir.

Yaratılışın sırlarına inisiye olan Hermes, Yüce Varlık'tan tanrısal misyonunu alır. Ona söylendiğine göre, karanlıkta yaşayanları ancak bu Bilgi kurtarabilir. Hermes bütün İnsanlık için bir ruhsal rehber olmak zorundadır.

[illegible]

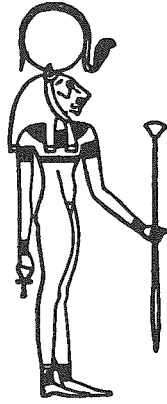
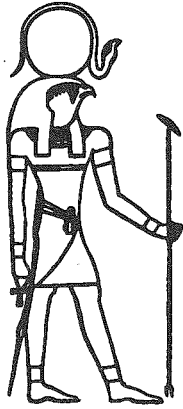
Duyularım mistik uykuda askıda kalmıştı;
yorgun, yapay bir uyuşukluk değildi bu,
uyanık ve şuurlu bir boşluktu.
Bedenimden kurtulup,
düşüncelerimle birlikte uçtum
ve boşlukta süzülürken bana öyle geldi ki,
engin ve sınırsız bir Varlık ismimle bana seslendi:
“Hermes, ne arıyorsun?”

"Kimsin sen?" diye sordum.

“Ben Yolun-Rehberi’yim, Yüce Zihin,
Tek-Tanrı Atum’un düşünceleri.
Ben seninleyim; her zaman ve her yerde.
Arzularını biliyorum.
Soruların şuurlu olsun
ve onlar yanıtlanacaktır.”

"Bana Gerçekliğin yapısını göster. Beni Atum'un Bilgisi'yle kutsa," diye yalvardım.

Ansızın değişti önümde her şey.
Bir anda açıldı Hakikat.
Gördüm sınırsız görüntüyü.
Her şey Işığın içinde eridi;
Sevgiyle bütünleşti.
Ancak Işık bir gölge düşürdü,
amansız ve korkunç,
bu aşağı inerken

III

Atum'un Varlığı

Bu bölümde Hermes, Tanrı'yı anlatmak ister.
Tanrı kelimelerle tanımlanamazsa da,
Hermes tefekküre dalmamız için
bize bazı ipuçları verir.

Tanrı Birlik'dir (Oneness). Her şey bir Yüce Varlık'ın parçasıdır. Kendisinden sonra gelen bütün sayıların kaynağı olan bir sayısı gibi, Tanrı her şeyin kaynağıdır. Bir sayısı kendisine bölündüğü veya kendisiyle çarpıldığı zaman nasıl yine bir çıkarsa, aynı şekilde Tanrı da her zaman Birlik olarak kalır.

O her şeyi birleştirdiği için, paradoksal tabiatlıdır. O, kendisini yaratan yaratıcıdır. O daima bizden gizlidir, yine de o, aynı zamanda etrafımızdaki dünyadır. Onun özel bir adı yoktur, çünkü bütün isimler ona matuftur.

Tanrı, Yüce Zihindir. O, her yerdedir ve daima vardır. İnsan zihni bu Yüce Zihin'in bir suretidir. İmajinasyon gücü vasıtasıyla o da evreni dolaşabilir ve Tanrı gibi, bütün zamanlarda ve bütün yerlerde olabilir. Hermes diyor ki, eğer insan zihninin olağanüstü gücünü gerçekten anlasaydık, o zaman Tanrı'nın tabiatını da bilirdik.

Her şey Tanrı'nın Zihni dahilinde bir fikir olarak mevcuttur. Bizim kendi zihinlerimizin düşünceleri yarattığı şekilde, O da bütün şeyleri yaratır. Nasıl zihnin tabiatı düşünmekse, Tanrı'nın tabiatı da yaratmaktır. Bu, onun sadece zamanın başlangıcında

HERMETİKA

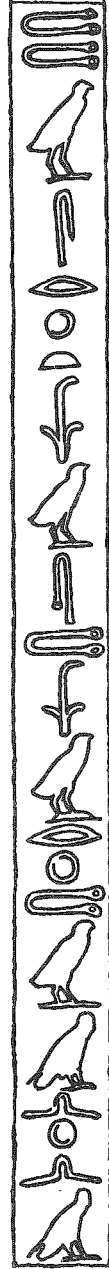
yaptığı bir şey değildir. O, bunu sürekli olarak yapmaktadır. Tanrı 'sürekli olarak yaratısını yaratmaktadır' ve asla durmayacaktır.

Tanrı hem etrafımızdaki maddesel nesnelerdir, hem de zihinlerimizdeki maddesel olmayan düşüncelerdir. Bununla beraber, sadece zihinde var olan büyük fikirlerle kıyaslandığında gördüğümüz ve duyumsadığımız dünya bir illüzyondur. İyilik ve Güzellik fikirleri her şeyin başında gelir. Bu nitelikler sadece Tanrı'ya aittir. Bunlar olsa olsa madde dünyasında mükemmel olmayan bir şekilde bulunabilirler, oysa bütün mükemmellikleriyle zihnin maddesel olmayan dünyasında mevcuttur. Onlar o kadar mükemmeldirler ki Tanrı onların sevgisiyle doludur. Tanrı kendi sevgisiyle doludur.

Atum'un Varlığı

Bütün dikkatinizi bana veriniz
ve düşüncelerinizi toplayınız,
çünkü Atum'un Varlığının Bilgisi
derin anlayış ister,
sadece onun ihsanıyla gelen bir lütuftur.
Engel tanımayan bir sel gibidir,
hızıyla geride bırakan
onu izlemeye çalışan herkesi,
önüne geçtiği dinleyiciler değildir sadece,
öğretmen bile yetişemez ona.

Atum'un kavranması zordur.
Onu tanımlamak imkânsız.
Mükemmel ve kalıcı olmayanlar
kolay kavrayamazlar
sonsuz kadar mükemmelleşmiş olanı.
Atum bütündür ve süreklidir.
O, hareketsizdir kendi içinde,
yine de kendini hareket ettirendir.
O, kusursuzdur,
bozulmaz ve süreklidir.
O, Yücelerin Yücesi Mutlak Gerçekliktir.
O, fikirlerle doludur
duyuların algılayamadığı
ve her şeyi kucaklayan Bilgi'yle.
Atum Aslî Zihin'dir.
O, çok büyüktür,
"Atum" adıyla anılmayacak kadar.
O gizlidir,
yine de apaçıktır her yerde.

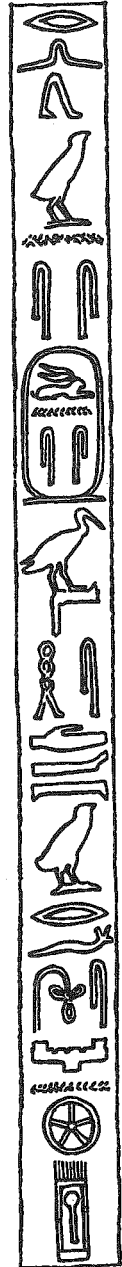

HERMETIKA

çocuk dünyaya getirmeyi
insan hayatının en kutsal işi sayarlar.
Atum, yasaların icapları çerçevesinde
işler doğayı;
tükeniş ve yeniden oluşlarla
ve yaratılışı sürekli tekrarlayarak
kendi bilgeliğini ortaya koyar.

Yine de, gözün görebildiği şeyler
fantomlar ve illüzyonlardır ancak.
Göze görünmeyen o şeyler gerçektir yalnızca.
Hepsinin üstündedir Güzellik ve İyilik fikirleri.
Göz, Atum'un varlığını göremediği gibi,
bu büyük fikirleri de göremez.
Onlar Atum'un nitelikleridir sadece
ve ondan ayrılmaları mümkün değildir.
Öylesine kusursuzdurlar ki onlar
Atum'un kendisi de onları çok sever.

Atum'un yoksun olduğu bir şey yoktur,
bu yüzden arzu ettiği bir şey de.
Atum'un kaybedeceği bir şey yoktur,
bu yüzden hiçbir şey ona üzüntü veremez.
Atum her şeydir.
Atum her şeyi yapar
ve her şey Atum'un bir parçasıdır.
Demek ki, Atum kendi kendini yapandır.
Atum'un azameti budur; o her şeyi yaratandır
ve bu yaratma onun hakiki Varlığıdır.
Yaratmaya son vermek imkânsızdır onun için
çünkü Atum var oluşunu sona erdiremez asla.
Atum her yeredir.
Zihin hapsolünamaz,

çünkü her şey Zihnin içinde mevcut olmaktadır.
Hiçbir şey öyle hızlı ve güçlü değildir.
Sen sadece kendi tecrübene bak.
Kendini yabancı bir ülkede hayal et
ve niyetin gibi süratle
orada olacaksın!
Okyanusu düşün ve işte oradasın.
Cisimlerin hareket ettiği gibi hareket etmemişsindir,
ama yolculuk etmişsindir mutlaka.
Göklere uç, yüksel;
kanatlara ihtiyacın olmayacak!
Seni engelleyemez hiçbir şey;
ne Güneş'in yakıcı sıcaklığı,
ne de dönüp duran gezegenler.
Yaratılmış olanların sınırlarına ilerle.
Taşmak ister misin hiç
Kozmos'un sınırlarının ötesine?
Senin zihnin için o dahi mümkündür.
Hissedebilir misin hangi güce sahip olduğunu?
Eğer bütün bunları yapabiliyorsan,
öyleyse ne düşünüyorsun Seni Yaratan için?
Anlamaya çalış Atum'un Zihin olduğunu.
Böyle kontrol eder Kozmos'u.
Her ne varsa düşüncedir,
Yaratıcı'dan doğan düşünceler.

IV

Yaratılışın Tefekkür Edilmesi

Bu bölümde Hermes onun yarattıklarını tefekkür etmek suretiyle nasıl Tanrı'yı görebileceğimizi bize öğretir.

Sadece fizik gözlerimizle dünyaya baktığımız zaman Tanrı görülebilecek bir yerde değildir. Ama eğer düşüncelerimizle bakarsak, ruhsal anlayışla görürüz. Aniden Tanrı her yerde olur. Bu vecd hâlinde gördüğümüz ve dokunduğumuz her şey Tanrı'nın bir parçası olarak bilinir ve şunu anlarız ki, Tanrı'nın dünyayı yaratmaktaki başlıca amacı, bu vasıta ile kendisini görebilmemizdir.

Kozmos onun bedenidir ve onun olağanüstü düzenini ve güzelliğini tefekkür etmek suretiyle onu bilmemiz mümkün olur. Hermes bizden gece gökyüzünde yıldızların sürekli dönüşlerini düşünmemizi ister; onun Zorunluluk (Necessity) dediği kader yasalarını; olmuş olan ve olmakta olan her şeyin iyiliğini. Böylesine üstün bir düzeni muhafaza eden bir Yüce Zihin olmasaydı, bu işler böyle kusursuz yürür müydü? Bütün bunlar tesadüfen mi ortaya çıkmaktadır?

O, bize kendi varoluşumuzdaki mucizeyi hatırlatır. Bedenlerimizin tüm detaylarını kim bu kadar ustalıklarla imâl etmiştir? Heykeller ve portreler kendiliğinden meydana gelmezler, onların yontulmaları ve boyanmaları gerekir. Tabî ki bizim fiziksel yapımız kadar güzel ve karmaşık bir sanat eseri, usta

HERMETİKA

bir sanatçının elinden çıkmak zorundadır. Modern görüşe göre, bizler doğa yasalarının bir yaratısıyız. Hermes buna karşı değildir; o sadece şunu sorar: "Bu yasaları kim koymuştur?"

O bizi hayatın harikulâde güzellikleri karşısında çocuksu bir hayranlık duygusuna döndürmeye çalışmaktadır. Dünya bir mucizedir, ancak bu bize doğal gelir. Eğer zaman ayırıp düşünecek olsak, derin sırlarla kuşatıldığımız açıkça görülür. Evren de-vasa bir sanat eseridir, bilinmeyen bir usta buna imzasını atmıştır. Tevazu içinde hayranlık duymak Tanrı'yı bilmenin ilk şartıdır.

Yaratılışın Tefekkür Edilmesi

Atum'dan iste,
onun ışığının bir parıltısıyla
farkındalığının aydınlanmasını
ve sana güç vermesini
düşüncelerinle kavrayabilmen için
onun yüce varlığını.
Aslında görünmeyen,
kendileri de görünmez olan
düşüncelerle görülebilir yalnızca.

Eğer düşünceleri göremiyorsan,
Atum'u göreceğini umuyor musun?
Yine de bak zihninle,
o sana görünecektir,
saklamadan gösterecektir kendini
evrende baştan sona,
kendi gözünle görebilmen için onun suretini
ve iki elinle tutabilmen için.

Görünmez olduğunu mu sanıyorsun Atum'un?
Bunu söyleme sakın!
Atum'dan daha görünür değildir hiçbir şey.
O her şeyi yaratmıştır, işte onlar vasıtasıyla
görebilirsin onu.
Atum'un Yüce Kalb'i'dir bu;
her şeyde gösterir kendisini böylece.
Ne varsa bilmek mümkündür,
maddesel olmayanlar da dahil.
Zihin nasıl düşünceler vasıtasıyla biliniyorsa,
Atum da bilinir yarattıkları vasıtasıyla.

ama hep sabit bir noktada kalan,
 öyle bir eksendir ki çevresinde
 döner Zodyak dairesi.
 Kuyruklu yıldızları gör,
 "Kâhin Yıldızlar" derler onlara,
 çünkü zamanla dünyanın başına ne gelecekse,
 onlar ortaya çıkarlar birkaç gün,
 görülmeyen evlerinden,
 Güneş'in dairesinin altından.
 Kimdir bu mükemmel düzeni sürdüren?

Güneş en büyük tanrıdır göklerde;
 diğer herkesin egemenliğini tanıdığı bir kral.
 Yine de alçakgönüllüdür bu kudretli tanrı
 razı olduğundan küçük yıldızların
 daha yukarılarda dönmelerine.
 Kimdir onun saygıyla itaat ettiği?
 Uzayda kendine verilen yerde dolaşır her yıldız.
 Niçin bütün yıldızlar aynı yolu izlemezler?
 Her birinin yerini tayin eden kimdir?
 Kendi etrafında döner Ayı takımyıldızı
 ve taşır bütün evreni birlikte.
 Ona bu vazifeyi veren kimdir?
 Kimdir Yer'i sabit kılan
 ve denizi sahilleri içinde tutsak eden?
 Bunların yapımcısı ve sahibi olmalıdır birisi.
 Mümkün değildir tesadüfen ortaya çıkmaları.
 Düzen tümüyle yaratılmış olmalıdır mutlaka.
 Ölçüye sığmayan sadece
 ortaya çıkandır tesadüfen.
 Oysa düzensizlik bile tâbidir Âlemlerin Sahibi'ne.

Bir mümkün olsaydı kanatlarının çıkması
 ve havada süzülmen;

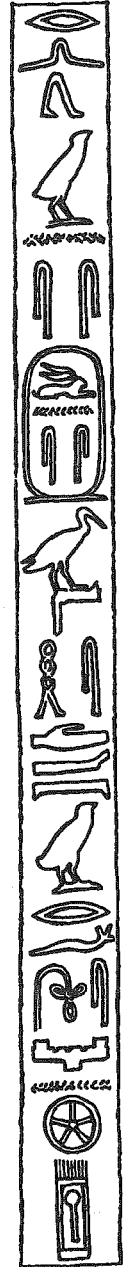

HERMETİKA

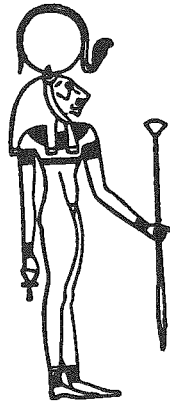
hareketsiz kalarak yerle gök arasında,
görecektin altında uzanan yeryüzünü,
akan nehirleri, dolaşıp duran havayı,
yakıp geçen ateşi, daireler çizen yıldızları
ve hepsini örten gökleri.

Nasıl bir zevktir bunları görmek,
bir dürtüyle kendini koyuvererek
algılamak devimsiz devindiriciyi,
devinen devinmekte olan her şeyde.
Gizli olan o,
apaçık bütün eserlerinde.

Bir an düşün,
nasıl oluştuğunu ana rahminde.
Aklına getir o usta işçiliği
ve ara o sanatçıyı,
tanrı benzeri böyle güzel bir görüntüye şekil veren.
Kim çizdi göz yuvalarını?
Kim açtı burun deliklerini, kulaklarını ve ağzını?
Kim uzattı sinirlerini ve sıkıca bağladı?
Kim yaptı kemiklerini
ve etini deriyle örttü?
Kim ayırdı parmaklarını
ve düzleştirdi tabanlarını?
Kim hazırladı kalbini
ve boşluklar bıraktı ciğerlerinde?
Kim görünür kıldı güzelliğini
ve sakladı bağırsaklarını içerde?
Kaç çeşit beceri kullanıldı
ve kaç tane sanat eseri yaratıldı
oluşturmak için bir insanı?
Heykeller ve portreler öylece oluşmazlar,
bulunmadıkça bir heykeltraş ya da ressam.
Böylesine yüce bir işin yok mudur yaratanı?

V

Yaşayan Kozmos

Bu bölümde Hermes felsefi fikirlerinin esasını kısaca özetler ve hayatla dolup taştan, canlı bir varlık olarak Kozmos'un tablosunu çizer.

Başlangıçta birlik vardır. Birlik, bir pilin negatif ve pozitif kutupları gibi her şeyi üreten iki temel güce ayrılır. Hermes bunları Işık ve Hayat olarak tanımlar ve bunlar Zihin ve Ruh olur. Biz onları düşünceler ve hisler tarzında deneyimleriz.

Tanrı'nın Birliği hem Işık, hem Hayat'tır. Bu iki güç Kozmos'un Zihni'nin ebeveynidir. Hermes bunu, kendi orijinal mistik vizyonunda karanlık suları sakinleştiren "Kelâm" olarak deneyimler. Bu, kaosa düzen getiren temel doğa yasalarıdır.

Fizik Kozmos bu düzenleyici prensibin -Kozmos'un Zihni-mükemmel bir yansımasıdır. Kozmos'un Zihni (Kelâm) de sırasıyla Tanrı'nın bir yansımasıdır, tıpkı söylenen sözün konuşanın niyetini yansıtması gibi. Nasıl Tanrı Tüm-İyilik oluyorsa, Kozmos da bu bakımdan İyi olandır.

Kozmos, Yaratıcısı'nın suretinde yapılmış olduğundan dolayı, o da ölümsüz bir canlı varlıktır. Bu nedenle onun herhangi bir parçasının ölmüş olabilmesi imkânsızdır. O, başlangıçta, modern bilimin halen ispatlamış olduğu gibi, ne yaratılabilen, ne de yok edilebilen enerjiyle doldurulmuştu. Sayısız şekillere girebilmekle birlikte, enerji aslında ölümsüzdür.

HERMETİKA

Tanrı, Doğa yasaları vasıtasıyla hayatı yaratan bu enerjinin kaynağıdır. Kozmik Zihin, enerjisini Tanrı'dan alır ve onu Kozmos dahilindeki her şeye verir. Bu süreç içinde Kozmos tamamen Ruh'a (Soul) ya da Hayat Gücüne doymuş vaziyettedir. Onun içindeki her şey canlıdır. Hiçbir şey ölü değildir, cansız varlıklar denilenler bile. Kozmos da, kendi içinde barındırdığı bütün daha ufak varlıklara hayat veren büyük bir canlı varlıktır. O, çocuklarına bakan bir ana veya baba gibi, parçalarını besleyen bütündür.

Yaşayan Kozmos

Aslî Zihin,
Hayat ve Işık olan,
iki cinsiyetli olarak,
doğurdu Kozmos'un Zihnini.
Aslî Zihin devimsizdir her zaman,
sonsuz ve değişmezdir,
kendisi içerir bu Kozmik Zihni,
duyular için algılanamaz olan.
Duyularla algılanan Kozmos
bir kopyası ve suretidir
bu sonsuz Kozmik Zihin'in,
aynadaki bir yansıma gibi.

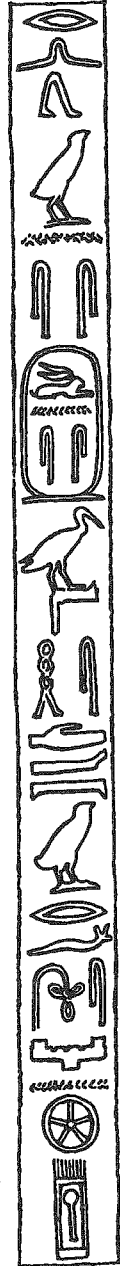
Her şeyin ilkidir
ve başlangıcı olmayandır Atum.
İkincisi Kozmos'dur,
Atum'un suretinde yapılmış olan.
Kozmos ikinci bir tanrı olduğundan,
o da ölümsüz bir varlıktır
ve Kozmos'un içindeki her şey
bir parçasıdır Kozmos'un,
imkânsızdır ölebilmesi onun herhangi bir parçasının.
Kozmos, tüm Hayat'tır.
Onun ilk temellerinden
tek bir şey bile var olmamıştır
canlı olmayan.
Yoktur
ve hiç olmamıştır
ve hiç olmayacaktır
ölü olan bir şey Kozmos içinde.

HERMETİKA

Atum Işık'tır;
sonsuza dek tükenmeyecek enerji kaynağı,
Hayat'ın ta kendisinin sonsuz dağıtıcısı.
Bir kere enerji dağıldıktan sonra,
Yönetilir onun kullanılması sonsuz kozmik yasalarla.
Kozmos'un varlığı
Sonsuz Enerji dahilinde bulunur,
ondan bütün Hayat doğar,
imkânsızdır bu yüzden onun durması
veya yok olması bir zaman.
Kontrol altında ve bir arada tutulur
Sonsuz Yaşam-Gücü'yle.
Kozmos dağıtır bu Hayat'ı
kendi içindeki her şeye.
İki katlı bir devinimi vardır onun:
Sonsuzluktan enerji akar Kozmos'a
ve o da Hayat aktarır içindeki her şeye.

Zihin ve Ruh
tezahürleridir Işık ve Hayat'ın.
Devinir her şey Ruh'un gücüyle.
Kozmos'un bedeni,
bütün kitleleri içinde barındıran,
tam doymuştur Ruh'a.
Ruh tamamen aydınlanır Zihin'le.
Zihne baştan başa nüfuz etmiştir Atum.
Ruh doldurur ve kuşatır
Kozmos'un bütün bedenini.
O, Hayat verir
büyük ve mükemmel canlı varlığa
Kozmos dediğimiz,
o da hayat verir
içinde barınan bütün daha ufak canlı yaratıklara.
Kozmos bütündür

parçaları üreten ve besleyen,
 bir ana baba gibi çocuklarına bakan.
 O, Atum'dan alır İyilik payını
 ve o, bu İyilik'tir
 yaratmanın hakiki gücü olan.
 Kozmos suretidir Atum'un
 ve Atum Tüm-İyilik olduğundan
 Kozmos da İyi olandır.

VI

Zaman Döngüsü

Bu bölümde Hermes zamanın ve değişimin tabiatını araştırır.

Kozmos'un içinde her şey sürekli değişmektedir. Varlıklar doğar, ölür ve yeniden var olurlar, tıpkı her kış kuruduktan sonra ilkbaharda yeni filizler vererek geri dönen bitkiler gibi. Aslında bütün bu değişimler değişmeyen doğa yasalarıyla yönetilir. Bu sebepten denilebilir ki Kozmos'un temelinde değişim yoktur.

Kozmos'da doğal değişim süreçlerinin belli bir düzen içinde işlemlerini sağlayan Zaman'dır. Zaman, sabit ve sürekli yörüngelerinde dönen yıldızların ve Güneş'in tekrarlanan sıkluslarıyla ölçülür. Bizim geçmişten geleceğe düz bir çizgi tarzındaki modern zaman anlayışımızın tersine, Hermes zamanı bir döngü olarak görür. Zaten biz de zamanı aslında döngüler tarzında ölçeriz. Gün, her zaman güneşin doğmasıyla yeniden başlayan bir zaman döngüsüdür. Yıl, Dünya'nın Güneş çevresindeki yörüngesiyle ölçülen bir zaman döngüsüdür. Çok daha büyük zaman döngüleri takımyıldızların devinimleri ile ifade edilir. Bu döngülerin hepsi de eninde sonunda her şeyi başladığı yere getirir. Bununla beraber bunun neresi olduğunu söylemek imkânsızdır, çünkü bir çemberin hiçbir başlangıç noktası yoktur; nerede başlayıp nerede bittiğini söyleyemezsiniz.

Hermes nihai olarak daha derin bir zaman anlayışına işaret eder. Geçmiş de gelecek de şu an mevcut değildir. Şu an ise öyle

HERMETİKA

abuk geçer ki hiçbir sürekliliği yoktur. "Şimdi" dememizden bile önce o an geçmiştir. Şimdiki zamanı asla yakalayamayız, o halde onun var olduğunu söylememiz ne şekilde mümkündür? Zamanın aldatıcı tabiatına bu mistik bakış, zamanın ötesinde var olan Tanrı'nın Birliği hakkında anlık bir görüş sahibi olmanın bir yoludur. Tanrı için geçmiş, şimdi ve gelecek yoktur; sadece sonsuzluk vardır. Kendimizi zamanın aldatıcılığından kurtarmamız, Tanrı'yı deneyimlememizin daha başka bir yoludur.

Zaman Döngüsü

Kozmos'da değişim yoktur bir anlamda,
çünkü onun hareketleri
değiştirilemez yasalar tarafından belirlenir.
O yasalar ki ebedî deveranı sağlar
başlangıcı ve sonu olmaksızın.
Tezahür eder, yok olur onun parçaları
ve yeniden yaratılır,
tekrar tekrar
zamanın dalgalanan nabzında.

Zaman süreci boyunca,
Kozmos'un içindeki hayat
düzenlenir ve korunur.
Yeniler her şeyi zaman Kozmos içinde,
sikluslu değişim süreci ile,
ölçülür gök cisimlerinin
tekrar gelmeleriyle ilk konumlarına
göklerde dönüp dururlarken.

Şimdi geçmişten doğar,
gelecek ise şu andan.
Her şey bir kılınır bu süreklilikle.
Bir döngü gibidir zaman,
bütün noktaları öyle birleşmiştir ki
söylenemez
nerede başlayıp, nerede bittiği,
çünkü her noktası hem önüne geçer,
hem de ardından gelir birbirinin sonsuza kadar.
Yine de daha derin bir anlayış vardır.
Geçmiş ayrılıp gitmiştir ve artık yoktur.

HERMETİKA

Gelecek erişmemiştir ve daha olacaktır.
Şimdi ise sürüp gitmez,
nasıl var olduğu söylenebilir öyleyse,
bir an olsun yerinde duramıyorsa?

VII

Tanrılar

**Bu bölümde Hermes,
Tanrı'nın yarattıklarını yönettiği
çeşitli güçlerini irdeler.**

Eski Mısırlılar gece gökyüzünü, üzerine yıldızlar serpilmiş simsiyah bir tanrıçanın bedeni olarak görürlerdi. Hermetika'da o, büyük tanrıça Kader diye bilinir, değişmez yasaları takımyıldızların değişmez yıldız alanlarında yazılıdır. Gezegenler bu yıldızların oturduğu zeminin karşısında dönerler, yönetim o büyük tanrıçanın elindedir, onun yazgısını gezegenler Yeryüzü'ndeki her şeye uygularlar.

Takımyıldızlar her şeyin Kader'ini ellerinde tutmasına rağmen, beş gezegenle Güneş ve Ay da bu Kader'i yönlendiren güçlerdir. Dolayısıyla Hermes bu güçlere "tanrı" demektedir.

Gezegenlere özgü tanrılar vasıtasıyla işlerlik kazanan Kader yaratılmış olanların tümünü yönetir. Bu tanrılar madde formlarının tümüne kesintisiz bir Hayat-gücü akışı sağlayarak, onların, bizim yaşamak ve ölmek dediğimiz bir süreç içinde hiç durmadan bir hâlden diğerine geçmelerine yol açarlar. Tanrılar Kader tanrıçasının hükmü altında bulunurlar, hepsinin yaptıklarının Tanrı'nın iradesine uygun olmasını denetleyen de odur.

Tanrı Ra, Yeryüzü'ne enerji gönderen güneştir. Tanrı'nın saf enerji tabiatından dolayı fizik gözlerle görülemeyen gizli Işık olmasına karşılık, Ra güneş sisteminizin merkezinde yer alan görünür ışıktır.

HERMETİKA

Güneş Tanrı'nın suretidir ve Tanrı bütün evrene Hayat verirken, güneş de Yeryüzü'ndeki hayvan ve bitkilere hayat verir. Tanrı'nın Işığı'nın ruhlarımızı beslemesi gibi, güneşin ışığı da aynı şekilde doğayı besler.

Tanrılar

Kozmos'un Zihni
Kader'i düzenleyen
yedi yöneticiyi
yarattı ateş ve havadan
gördüğümüz beş gezegenle
Güneş ve Ay;
onların yörüngeleri kuşatır
duyular dünyasını.
Bu göksel güçler
ancak düşünceyle bilinen,
tanrı adını alırlar
ve dünya üzerinde hüküm sürerler.
Kader tanrıçasıdır onlara hakim olan,
her şeyi değiştiren
doğal gelişim yasasına göre,
yaratan sürekli
değişmez Hakikat'ten,
hiç durmadan değişen bir dünyayı.

Göksel cisimlerin yönetimi
Atum'un elindedir
ve maddeye akar onlardan
önü hiç kesilmeyen bir Ruh ırmağı.
Madde verimli bir ana rahmi gibidir,
her şeye gebe kalınır içinde.
Bütün formlar şekil verir maddeye
ve Ruh enerjisi sürekli değiştirir onları
bir halden diğerine.
Bu süreci yönlendiren Atum'dur,

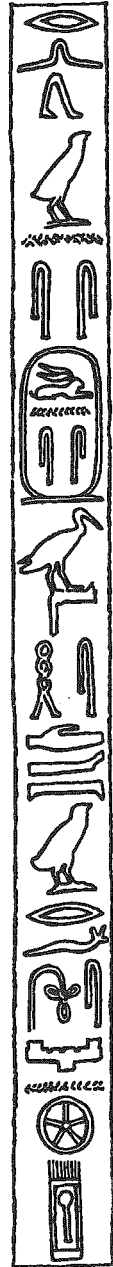

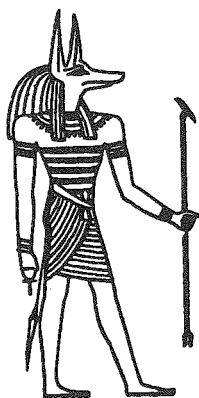
HERMETIKA

her forma Can aktaran
varlık silsilesindeki statüsüyle orantılı olarak.
Yeryüzü tüm maddenin deposudur,
O, maddeyi bahşeder ve karşılığında
Hayat alır yukarıdan.

Ra -güneş- yeri ve göğü birleştirir,
Enerji göndererek yukarıdan
ve yükselterek maddeyi aşağıdan.
O, Hayat'ı çeker kendine
ve Hayat verir kendinden
durmaksızın ışık saçarak her şeye.
Ra göğü yararlandırmakla kalmaz sadece,
ulaşır Yeryüzü'nün gizli derinliklerine bile.
O, yalnızca tefekkür ve düşünce yoluyla bilinen
Atum'a benzemez.
Ra uzay ve zamanda var olur
ve onu görebiliriz biz gözlerimizle,
Kozmos'ta en parlak odur.
Merkezde yer almış bulunarak
ve takınarak Kozmos'u
bir taç gibi çevresine
aydınlatır yukarıyı ve aşağıyı.
Onun izniyle yürür Kozmos kendi yolunda,
ama asla izin vermez yolundan sapmasına,
ve karmaşa içinde kayıp gitmesine
çünkü, usta bir savaş arabası sürücüsü gibi,
bağlamıştır kendine Kozmos'u,
ışık ışınlarıdır elindeki dizginleri.

Güneş bir suretidir
göklerden yüce olan Yaratıcı'nın
Tıpkı her şeye kadir Yaratıcı'nın

VIII

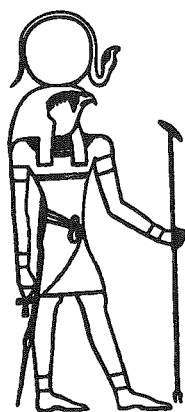
Yaratılış Hiyerarşisi

Bu bölümde Hermes, Tanrı'nın Kozmos'u ve tüm içindekileri yaratış ve sürdürüş biçimi üzerine öğretilerini özetler.

Tanrı düzenleyici bir prensip yaratır. Bu, Kozmos'un Zihnidir. Bu düzenleyici prensip kaotik materyali hiç durmaksızın mükemmel biçimde düzenlenmiş bir fizik Kozmos hâlinde organize eder. Zaman Kozmos'un düzenlenmesindeki prensiplerden biridir. Zamanın var oluşu Kozmos içindeki her şeyin sürekli olarak, ancak ölçülü bir şekilde değiştiği anlamına gelir.

Tanrı, Hayat'ı yaratan İyilik'tir. Kozmos'un Zihni temel doğa yasalarıdır. Bunlar, hayatı yöneten daimî ve değişmez prensiplerdir. Fizik Kozmos, doğanın mükemmel düzenidir, Hayat da bu düzen içinde var olur. Zaman, Kozmos'un değişim oluşturan yönetici prensibidir. Sürekli değişim, yaşayan ve ölen her şeyin tâbi olduğu bir süreçtir.

Kozmik Zihin, Tanrı'nın Zihni tarafından ifade olunan bir fikirdir. Fizik Kozmos ise , Kozmos'un Zihni tarafından ifade edilen bir fikirdir. Kozmos'un kalbinde hayat-veren güneş bulunur, bu da her insanın kalbinde yer alan hayat verici ruhun bir suretidir.

Yaratılış Hiyerarşisi

Atum Kozmik Zihin'i yaratır;
Kozmik Zihin de Kozmos'u.
Kozmos Zaman'ı yaratır;
Zaman da Değişim'i.

Atum'un özü
Aslı İyilik'tir.
Kozmik Zihin'in özü
daimî ayniyettir.
Kozmos'un özü
mükemmel düzendir.
Zaman'ın özü
devinimdir.
Değişim'in özü Hayat'tır.

Atum,
Zihin ve Ruh vasıtasıyla;
Kozmik Zihin
ölümsüzlük ve süreklilik vasıtasıyla;
Kozmos
dönüş ve yeniden dönüş vasıtasıyla;
Zaman;
artma ve azalma vasıtasıyla.
Değişim ise
nitelik ve nicelik vasıtasıyla iş görürler.

Kozmik Zihin Atum'dadır.
Kozmos Sonsuzluk'tadır.
Zaman Kozmos'dadır.
Değişim Zaman'dadır.

HERMETİKA

Kozmik Zihin,
sürekli biçimde Atum'a bağlıdır.
Kozmos, Kozmik Zihindeki
düşüncelerden oluşmuştur.

Kozmik Zihin Atum'un suretidir.
Kozmos ise Kozmik Zihnin.
Güneş Kozmos'un bir suretidir.
İnsan ise güneşin.

IX

İnsan Neslinin Yaratılışı

Bu bölümde Hermes, Tanrı'nın Kozmos'u yaratmasında kullandığı prensipleri irdeledikten sonra, insanlığın oluşturulmasını açıklıyor.

Tanrı insan neslini yarattı, çünkü burada kendi Kozmos'unun şahane güzelliğini takdir edebilme yetisine sahip yaratık bulunmasını istiyordu. Bunun üzerine Kozmos'u yöneten tanrıların her birine insanlığın faydasına olacak bir şey temin etmelerini söyledi. Güneş neşe verir. Ay uyku verir. Satürn gereksinimin sınırlarını ve adaletin dengeleyici gücünü sunar. Jüpiter barış, Mars mücadele sağlar. Venüs sevgi, Merkür bilgelik sunar.

Tanrı, gezegen tanrılarının neler sunacaklarını duyduğu zaman, insan neslini var etmeyi düşünür. Başlangıçta insanlık sadece bir düşüncedir; bir ruh. Yeryüzü'nü Tanrı'nın istediği gibi bakıp yaşatacak durumda değildir, bu yüzden Tanrı her insana içinde ölümsüz ruhunu barındıracak bir ölümlü beden verir. Bunu yaparken ilk olarak Doğa'yı yaratır. O güzel bir kadına benzer ve Tanrı onu dünyanın sahibesi yapar. Doğal hayatın tohumlarını o üretir. Doğa, insan ruhunda Tanrı'nın bir suretini görerek âşık olur ve sevdiği ile bütünleşir. Bu, bizim her birimizi oluşturan beden ve ruhun birleşmesidir. Dolayısıyla bütün insanların ikili bir tabiatı vardır, yani ölümsüz bir ruhla ölümlü bir bedenin bileşimidirler. Bizler doğal dünyayı onun adına korumak

HERMETİKA

suretiyle Tanrı'ya hizmet ettiğimiz zaman tabiatımızın her iki yönünü de değerlendirmiş oluruz.

Son olarak Tanrı insanlığa bir büyük armağan daha verir: çoğalma melekesi. Bunun ötesinde, bu süreci, Kozmos'u yaratan madde ve ruhun evliliğini yansıtacak kutsal bir sevgi eylemi hâline getirir. Kutsal sevgi bağı erkek ve kadını birleştirir, bu sayede temel niteliklerini birbirleriyle paylaşabilirler.

İnsan Neslinin Yaratılışı

Yaratıcı olan Tanrı,
ki biz ona "Atum" diyoruz,
"ikinci tanrı"yı yapmıştı,
bu Kozmos'tu ve ondan memnun olmuştu.
Yarattığı güzeldi
ve dopdoluydu iyilikle,
onu sevdi çocuğu gibi.

Şefkatiyle istedi Atum
buraya uygun bir yaratık olmasını,
değerlendirecek güzelliğini
yarattığı her şeyin.
Böylece, iradesini geçirerek eyleme
yarattı insan neslini;
tanrısal bilgeliğini ve güç veren sevgisini
örnek alması dileğiyle.

Atum sordu her göksel tanrıya birer birer,
"Ne verebilirsin,
yaratmak üzere olduğum insanoğluna?"
Bütün gün parlayacağını söyledi güneş,
kahkahalar vereceğini bir neşe kaynağı olarak
hem ölümlü zihinler için,
hem de sınırsız evrenin kendisi için.
Ay, uyku ve sessizlik sözünü verdi
ve geceleri parlamak.
Satürn adalet ve gereksinimi sundu.
Barış sundu Jüpiter, Mars ise mücadele.
Aşk ve zevk önerdi Venüs.
Hermes adıyla da çağrılan Merkür

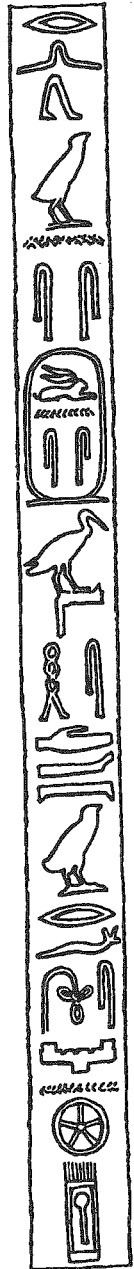

HERMETIKA

Dedi ki: "Zeki yapacağım insan neslini.
Aktaracağım onlara bilgeliği
ve Hakikat Bilgisi'ni.
Asla vazgeçmeyeceğim insanlığa yardımdan."
Atum memnun oldu bu sözleri duyduğuna
ve emir verdi
insanın var olması için.

Zihin, En Yüce Baba,
Hayat ve Işık olan,
doğurdu insanlığı,
kendi suretini taşıyan,
sonra hoşlandı yavrusundan.
Bir akrabalık duygusuyla tanrılara bağlanan
insanlık tapındı onlara
inançla ve kutsal düşüncelerle;
yaptılar tanrılar da kendilerine düşeni,
gözettiler insanlığı
şefkatle ve sevecen merhametleriyle.

Başlangıçta ölümsüz ve ruhsaldı insan,
ama Atum gördü ki bu yeni yarattığı
emeğini katamazdı Yeryüzü'ne
onu maddî bir zarfa sarmadıkça;
bir ölümlü beden vermek gerekti insana,
ölümsüz bir ruh yanında.
Boylece, Doğa'nın var olmasını istedi Atum
ve onun sesinden gelen kadın formu
o kadar güzeldi ki tanrılar
gönül verdiler güzelliğine.
Atum Doğa'yı sahibesi kıldı dünyanın.
O söyleşti kendisiyle
her türlü tohumu üretti,
Atum elleriyle taşıdı bunları ve serpti,

bütün dünyasal canlıların anası olan
Yeryüzü'ne
Atum'un güzel bir suretini görerek erkekte
doyumsuz bir sevgiyle doldu Doğa.
Erkek ve kadının sarılışını istedi
ve onlar aşkta bir olmak için yakınlaştılar.
Ölümlü ile sonsuz bir araya geldiler ve birleştiler,
böylece insan karşılayabilsin diye
tabiatındaki her iki kaynağın isteklerini.
İlk başta, Tanrı'ya hizmet için;
ululayarak göğün nimetlerini ve şükrederek onlara.
İkincisi, yardım ve hükmetmek için
Yeryüzü'nün varlıklarına,
toprağı ekerek, sularında dolaşarak,
karada yapılar kurarak
ve birbirlerine hizmet ederek.

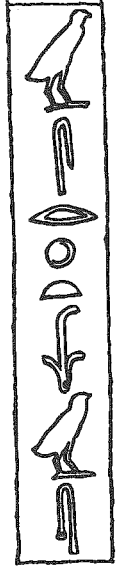
Bundan sonra Atum,
yaratıcılığın ustası,
bahsetti insanlığa
kutsal üreme işlevini;
şefkat ve sevinçle dolu olan,
mutluluk ve arzuyla
ve onun Varlığından gelen bütün göksel sevgilerle.

Açıklamam gerekirdi tabiatını
bu zorlayıcı kutsal bağın,
bir erkeği ve kadını birbirine bağlayan,
eğer içimizden her birimiz,
en derin duygularımızı araştırırken
onu kendimizin de deneyimlemesi
mümkün olmasaydı.
O yüce ânı tefekkür et,
her cins kendisini diğerine akıttığında.

HERMETİKA

Biri kendini verirken,
tutkuyla sarılır diğeri.
Tam o anda,
iki tabiatın birbirine karışmasından dolayı,
kadın erkeğin gücünü kazanır,
erkek de kadının yumuşaklığında rahatlar.
Övgüyle söz ettiğimiz bu tatlı kutsal eylem
paylaşılır gizlilik içinde,
çünkü açıkça işlenirse
iffetsiz gözlerin önünde,
küçümseyerek bakabilir cahil olanlar
ve tanrısal güç,
her iki cinsten tezahür eden, uçup gidecektir.

X

İnsan Kùltürünün Doğuşu

**Bu bölümde Hermes, tanrı Osiris
ve tanrıça İsis'in rehberliği altında
insanların nasıl uygarlaşıp
kùltürü yarattıklarını anlatır.**

İnsan varlıklarının çevrelerine karşı yavaş yavaş şuuruları uyanmaya başlarken, yeni yurtlarında gördükleri yaratılmış ne varsa hayranlık ve şaşkınlık içinde seyrettiler. İnsanoğlu kozmosun mükemmelliğine tanık oldukça yaratıcılığın zevkini paylaşma ihtiyacı hissetti. Bunun neticesinde Yaratıcı, gezegen tanrılarının her birine yaratıcı güçlerinin bir parçasını insanlıkla paylaşmalarını emretti.

Hermetika'dan öğrendiğimize göre, insanlık bu hikâyenin içinde kendi rolünü oynayıp bitirinceye kadar evren sona ermeyecektir. İnsanlık tarafından icat edilen sanatlar ve bilimler Kader'in o muazzam plânını tamamlar, sanat da doğada kalan boşluğu doldurur. Yaratıcı'nın iradesiyle işbirliği yapan herkes, beceri ve bilgilerini kozmosun güzelliğini artırmak için uygular.

Eski Mısırlıların inancına göre, yeryüzünde insanlığın devamı için gerekli bütün bilgiler İsis ve Osiris tarafından onların atalarına verilmiştir. Tanrıça İsis, insanlara, açlıktan ölmemelerini sağlamak amacıyla, tohum ekme ve hayvancılık sanatlarını öğretmiş ve onlara bedenlerini sağlıklı tutmalarına yarayacak şifalı otları ve ilâçları nasıl kullanacaklarını göstermiştir. Ölülere

HERMETİKA

saygılı davranmayı, onların bedenlerini yağa ve baharatlara batırılmış bandajlarla sarmayı, ayrıca hatıralarını canlı tutmak adına onlara meyveler ve çiçekler sunmayı öğretmiştir. Osiris insanlara yasalar ve adalet getirmiş, insanları dürüst ve alçakgönüllü kılan dinî âyinleri başlatmıştır. Felsefe ve öğrenimi uygun şekilde kullanmak suretiyle insanların ruhlarını beslemek üzere eğitilmiş ilk rahipleri de o atamıştır.

İkisi birlikte insan ırkının ana ve babası sayılan bu tanrıların, eski Mısırlılarca atalarını vahşilikten çekip çıkardığına inanılmıştır. İsis, hayat süresince, insanlığa yardımlarına devam etmiştir ve "Ruhların Efendisi" Osiris de ölülerin ruhlarını gözetmiştir. Mısır'ın her yerine dağılmış tapınaklarda son Roma dönemlerine kadar binlerce yıl bu tanrılara tapınılmıştır.

İnsan Kültürünün Doğuşu

Huşu içinde seyretti İnsanlık
güzelliğini yaratılanların
ve sonsuza uzayan sürekliliğini.
L tif gökyüzü dolup taőtı güneş ıőıklarıyla.
Karanlık gecenin görkemi
aydınlandı semavî meőalelerle,
kutsal gezegen g  leri
gökyüzünde yollarına giderken
sabit ve düzenli bir ölçüde;
canlıların büyümesine hükmederek
kendi gizli aktarımlarıyla.
İnsanoğlu baktı hayretle ve sorgulayarak
ve Yaratıcı'nın őaheserini görüp seyrettikten sonra,
kendisi için bir şeyler yaratmak istedi.
Babalarının izniyle
Kozmos'u yöneten tanrılar
kendi güçlerinin bir parçasını insanlıkla paylaőtılar.

Dünya Atum'un el emeğiyle
ortaya çıkmış olduğundan,
onun güzelliğini devam ettirip artıracak olanlar
beden g  leriyle katkı yaparak
Atum'un iradesiyle işbirliği içinde çalıőırlar,
canlıların alması için
onun maksadının biçimlendirdiği őekli.
Tasad f düzensiz devinimdir,
beceri ise düzeni yaratan güçtür.
Yeryüzü düzen altında tutulmaktadır
insanlığın bilgisi vasıtasıyla
ve de sanatların ve bilimlerin uygulanmasıyla;

XI

İnsan Bir Mucizedir

**Bu bölümde Hermes insan neslinin tabiatını
ve onun Tanrı ile özel ilişkisini irdeler.**

Tanrı, Kozmos ve insan üç büyük varlıktır. Kozmos Tanrı'nın bir suretidir ve insan da Kozmos'un bir suretidir. Her biri çeşitli parçalardan oluşmuştur ve yine her biri bu parçaların toplamından daha büyüktür. İnsan, Tanrı'nın Kozmos'a güzellik getirmeye devam edebilmesi için bir araç olmak üzere yaratılmıştır. Bütün varlıkların kendi içlerinde Can'ı -Hayat-gücü- vardır. Ama sadece insanlar, Kozmos'u tefekkür edeceğimiz ve Tanrı'yı bilir hâle gelebileceğimiz Zihin gücüne sahiptirler.

İnsan varlıkları ruh ve maddenin buluşma yeridir. Dolayısıyla bizim ikili bir tabiatımız vardır. Bizler bir fizik bedenle kuşatılmış Zihin'iz. İnsan zihni Tanrı'nın Zihni'nin bir suretidir; o, ölümsüz, sonsuz, tanrısal ve özgürdür. Öte yandan, insan bedeni ölümlüdür ve bazı mekanik yasaların hükmü altındadır.

Hermes cüretkâr davranarak, bu özgün ikili tabiatın insanları tanrıların bile daha üstüne çıkardığı tarzında bir iddiada bulunur. Tanrılar -göksel cisimler- göklerdeki daimî yörüngeleriyle sınırlanmışlardır ve asla onların ötesine geçemeyeceklerdir. Buna karşılık, bir insan hem Yeryüzü'nde olabilir, hem de zihninin gücüyle göklere yükselebilir. Yirminci yüzyılda bu gücü gerçekten yıldızlara seyahat etmekte ve evrenin kaynağını görmek maksadıyla teleskoplar vasıtasıyla gerilere uzanmakta kullandık.

HERMETİKA

İnsan hem ruh, hem de madde olduğundan dolayı bu iki büyük prensip arasında bir konuma sahiptir. Sadece ölümlü olan varlıklardan daha yücedir ve tamamen ölümsüz olanların da üstündedir. O, Tanrı'nın yaratıcı gücünü paylaşır. Hatta zihniyle kendi insanî suretinde tanrılar yaratır.

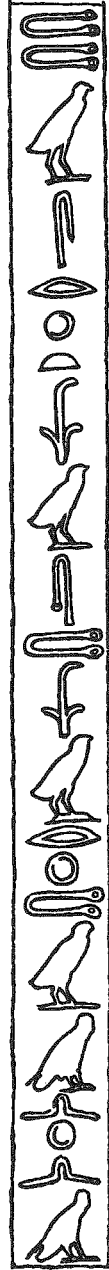
Hermes, insanın hayret ve saygıyla karşılanmaya lâyık bir mucize olduğu sonucuna varır. Bu, rönesans hümanizmasını ateşleyen bir görüştür. İnsan hayatının amacı, bizim insanî tabiatımızın üstüne yükselerek tanrısal tabiatımızı uyandırmaktır. İnsan varlıkları Tanrı'yı bilmek için eşsiz bir potansiyele sahiptir ve Tanrı'nın en büyük arzusu bizim bu potansiyeli uygun şekilde kullanmamızdır.

İnsan Bir Mucizedir

Atum birincidir,
Kozmos ikinci
ve insan üçüncü.
Atum Bir'dir,
Kozmos Bir'dir
ve insan da öyle;
çünkü Kozmos gibi
o da farklı farklı parçalardan oluşan
bir bütündür.
Usta insanı yaptı,
yönetmesi için kendisiyle birlikte,
eğer bu fonksiyonu tam anlamıyla kabullenirse insan,
bir vasıta olacaktır
Kozmos'un düzeninde.

Kendini bilebilir insan
ve böylece Kozmos'u,
Atum'un ve Kozmos'un bir sureti olduğunu
fark ederek.
Diğer canlılardan farklıdır o,
Zihni bulunması dolayısıyla.
Zihin yoluyla söyleşebilir
ikinci tanrı olan Kozmos'la;
ve düşünce yoluyla varabilir Bilgi'sine
Tek Tanrı Atum'un.

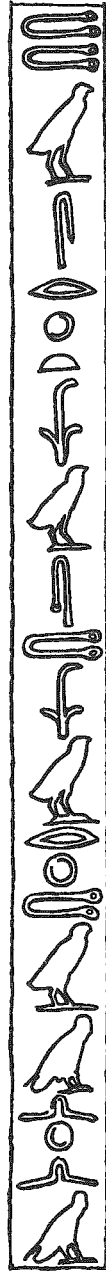
İnsan bedeni kuşatır saf Zihin'i,
duvarla çevrili bir bahçedeymiş gibi,
onu koruyan ve ayrı tutan,
yaşayabilmesi için barış içinde.

hayvanlar karada,
kuşlar havada.
Bu doğa güçlerinin tümüne nüfuz eder insan.
Görme duyusu ile
gökleri bile kavramaktadır.

Dile getirecek olursak korkusuzca,
gökyüzü tanrılarının üstündedir insanlar
ya da onlara eş değerlidir en azından;
çünkü tanrılar aşamayacaklardır asla
göksel sınırlarını
ve inemeyeceklerdir Yeryüzü'ne,
ama bir insan çıkabilir göğe
ve dahası,
bunu Yeryüzü'nden ayrılmadan yapabilir;
öylesine büyük bir enginliği
kuşatacak güçtedir.
Atum'un iradesi ile,
insan neslinde kaynaşmıştır iyice
tanrısallık ve ölümlülük.
O yalnızca ölümlü olmanın üstündedir
ve tamamen ölümsüz olmaktan daha yücedir.

Bir mucizedir insan,
hak etmiştir şeref ve saygıyı.
Tanrıların niteliklerini almıştır,
onların içinden birisi gibi.
Tanrılara âşinadır,
bildiğinden dolayı geldiğini
aynı kaynaktan.
Gözlerini saygıyla gökyüzüne çevirir
ve aşağıda Yeryüzü'ne emek verir.
Kutsanmıştır arada olmakla.
Kendi altındakilerin sever tümünü

Atum hiçe saymaz insanı,
onu şükranla kabul eder,
istediği gibi insanın şükranla karşılaşmasını onu,
çünkü sadece budur insanın amacı ve kurtuluşu:
gökyüzüne yükseliş
ve Atum'un Bilgi'si.

XII

Zodyak ve Kader

Bu bölümde Hermes, insanların kaderini elinde tutan Zodyak'ın gücünü ve onun sınırlayıcı hükümlerinden kurtulma imkânını açıklar.

Tanrı, hayranlık verici evren harikasını takdir etmeleri için insanları yarattı; kendilerinin Kozmos'un güzel bir süsü olmaları için; bir de Tanrı'nın yaratıcı güçlerini paylaşmaları ve yaratma işine katılmaları için.

İnsana kendi güçlerinin bir parçasını bahşetmiş olan göksel gezegen tanrıları, şimdi Yaratıcı'yı ihtiyatlı davranmaya teşvik ettiler. Onların korkuları, insanın araştırmacı zihnini yapıcı maksatlar kadar yıkıcı maksatlar için de kullanabilecek bir yapıda olmasıydı. İnsanın çok büyük ve sınırsız güçlere sahip olduğundan ve bu yüzden kendisine ve Kozmos'un düzenine zarar verebileceğinden yakınıyorlardı.

Tanrı, onların endişeleri karşısında Zodyak'ı yaratmıştır. Bu göksel mekanizma insanların kaderini elinde tutacak ve Kader tanrıçasının yönetimi altında bulunacaktır. Bir insanın kaderinin tohumlarını o atar, bu tohumlar fizik tabiatın sınırları ve talepleri demek olan İcapların hükmü altında büyüyüp gelişerek her insan hayatını şekillendirirler.

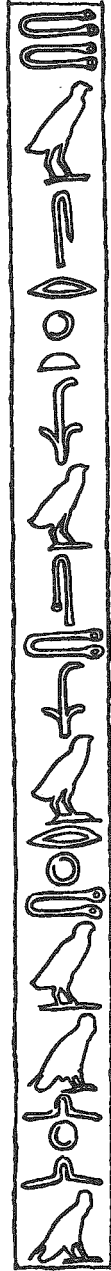
HERMETİKA

İnsana düşen, kaderinin kendisi için yazmış olduğu hayatı yaşamaktır. Zodyak'ın hükmedici tesirinden kaçıp kurtulabilmeyi pek az insan başarabilecek güçtedir. İnsanın dünyasal hayatı, ölümlü insan bedeninin fiziksel kısıtlayıcılığı yüzünden Kader'in eline kalmıştır. Yine de, eğer bir insanın zihni Tanrı'nın Işığı ile aydınlanacak olursa, bu göksel tesirlerden kurtulup özgür kalabilir; çünkü tanrılar bile Tanrı'nın karşısında güçsüzdürler. Hermes, kaderimize doğrudan doğruya boyun eğmektense, Tanrı'yı yoğun bir şekilde tefekkür etmek suretiyle, tamamen ölümlü olan tabiatımızın üstüne yükselerek ölümsüz ruhumuzu uyandırmanın görevimiz olduğunu öğretir.

Zodyak ve Kader

Yaratıcı,
bu mükemmel düzendeki evreni yarattığında
dünyaya da düzen vermek istedi.
Bunun için oraya,
ölümsüz bir varlık suretinde yaratılmış
ölümlü bir yaratık olan insanı indirdi,
Kozmos'un tanrısal yapısını
güzelleştirmek için.
İnsanın işlevidir
Atum'un eserini tamamlamak.
O, evreni hayranlık içinde seyretmek için yaratılmıştır
ve yaratıcısını bilmesi için.

İlk başta göksel tanrılar yakınlıkla konuşurlar:
"İnsanlığı yaratırken aceleci davranıyorsun.
Araştırmacı gözlerle bakıyor onlar
ve duymayı hak etmediklerini duyuyorlar.
Küstahça el uzatıyorlar.
Kazıp çıkaracaklar bitki köklerini
ve taşların özelliklerini araştıraraklar.
Daha geri hayvanları kesip biçecekler
ve birbirlerini de!
Keşfetmeye çalışacaklar
neden canlı olduklarını
ve ne saklı olduğunu içlerinde.
Kendi topraklarının ormanlarını kesip bitirecekler
ve denizin ötelere yelken açacaklar
ne olduğunu görmek için.
Madenleri kazacak
ve Yeryüzü'nün derinliklerini araştıraraklar.

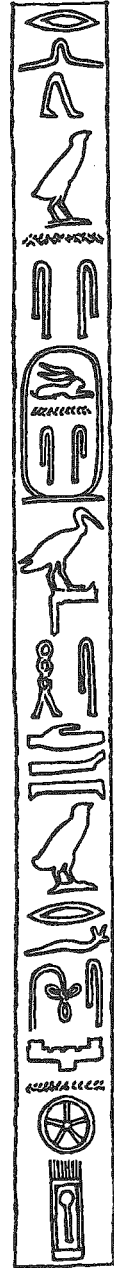
HERMETİKA

Belki bunlara dayanmak mümkün olur,
ancak daha da ileri gidecekler.
Yukarıdaki dünyayı keşfetmek için sabırsızlanacaklar,
gözlemler yaparak keşfetmeye çalışacaklar yasaları
göklerin hareketlerini yöneten."

Atum'un yanıtı şöyle oldu:
"Zodyak'ı yapacağım;
bir mekanizma ki yıldızlarda gizli,
şaşmaz ve kaçınılmaz kadere bağlı.
İnsanların hayatları,
doğumdan son yıkıma kadar,
kontrol edilecektir
gizli işleyişiyle bu mekanizmanın."

Ve bu mekanizma işlemeye başladığında,
keskin gözlü tanrıça Kader
gözetip denetledi Zodyak'ın devinimlerini.
Bu mekanizma vasıtasıyla,
ayrılmaz oldular birbirlerinden Kader ve İcaplar.
Kader tohumu eker.
İcaplar zorlayarak sonuçları oluşturur.
Kader ve İcapların ardından
düzen gelir;
zaman içindeki hadiselerin karmaşık dokusu.

Aşılar bedeninin içine Atum her bir insan ruhunu
yardımıyla gökyüzünde dolanan tanrıların.
Artık insana kalan hayatını yaşamaktır,
kendisi için biçtikleri kaderi
bu dolanıp duran göksel güçlerin;
ve sonra göçüp gitmek
ve ayrılmaktır unsurlarına.

İsmi yaşayacak olanlar vardır,
unutulmaz değerleriyle
büyük eserlerinin;
ancak çoğunun isimleri
gömülecektir karanlığa.

Az insan kaçabilir kaderinden
ya da karşı çıkabilir
korkunç baskısına Zodyak'ın;
çünkü yıldızlar araçtır Kader'in elinde,
gelip geçen ne varsa oluşturan
insanların dünyasında.
Bütün bunların üstünde eğer
ruhunun akılcı tarafıyla bir insan
aydınlanacak olsa tek bir ışınla Atum'dan gelen,
bu tanrıların işleri hemen hiç kalır yanında;
çünkü güçsüzdür bütün tanrılar
Yüce Işık'ın önünde.
Ama az bulunur böyle insanlar.
Çoğunu sevk eder, yol gösterir
dünyasal hayatı yöneten tanrılar,
Kader'in araçları olarak
kullanarak bizim bedenlerimizi.
Benim düşünceme göre, yine de,
bize vazifedir doğrudan boyun eğmemek
insan olarak bu hâlimizde;
aksine, tanrısal niteliklerin yoğun tefekkürü yoluyla
kendimizi üstünde tutmak
tamamen ölümlü olan tabiatımızın.

XIII

Evrensel ve Özel

Bu bölümde Hermes, insan türüne ait her bireyi Zodyak'ın nasıl özgün hale getirdiğini açıklıyor.

Her şeyin bir "form"u vardır. Örneğin, masa ayakların üstüne oturan yatay bir yüzeydir. Bu, bütün masaların ortak olarak paylaştığı "evrensel form"dur. Her bir masa bütün masaların evrensel formunu paylaşır, ama aynı zamanda onun kendine ait özgün bir formu da vardır, biz bu formla onun şu masa değil de, bu masa olduğunu biliriz. Bir masa büyüktür ve meşe ağacından yapılmıştır. Diğer bir masa küçüktür ve plâstikten yapılmıştır. Her ikisi de özgündür ve ayrıca her ikisi de yine masadır. Eğer bir şey bu evrensel formdan çok fazla sapacak olursa, biz artık ona masa demeyiz. Örneğin, eğer bir masa parçalanacak olursa, formu değişir ve artık biz ona başka bir şey, belki de "sobalık tahta" deriz.

Her şey evrensel bir formun özel bir versiyonudur (biçimidir). Örneğin, her hayvan hem özgündür, hem de belli bir türün üyesidir. Bütün insanlar insan olma niteliğini paylaşırlar, ancak her bireyin kendine özgü özellikleri vardır ki biz bunlara dayanarak onları kendi türümüzün diğer bireylerinden ayırt edebiliriz. Her birimiz, evrensel "insan" formunun özel bir versiyonuyuz.

HERMETİKA

Bu insan olma niteliği değişmez ve daimîdir. Biz atalarımızdan çok farklıyız, ama biz onlardan daha çok 'insan' değiliz. Özgün formlar daima değişirler. Tek bir insan hayatında bebeklikten başlayarak değişir, yetişkin olur ve sonunda yaşlanır. Asla aynı kalamayız; ama doğum, ölümlü olma ve ölüm, hepsi de bir insan hayatına sığan evrensel formun kapsamındadır.

Hermes daimî evrensel formları sabit takımyıldızlarla mukayese eder. Değişen özel formları, gökyüzünde dönerlerken yıldızlar arasında görülen değişen ilişkilerle karşılaştırır.

Evrensel ve Özel

Atum düzenledi Zodyak takımyıldızlarını
Doğa'nın devinimleriyle uyumlu olarak
ve onları görevlendirdi şekillendirmekle
bütün hayvan formlarını.

Bu tanrılar
kullandıklarında kendi farklı güçlerini,
ortaya çıktı dört ayaklı yaratıklar,
sürünge hayvanlar,
balıklar ve kanatları olan kuşlar,
otlar ve çiçekli bitkiler;
hepsi de kendi farklı tabiatlarına göreymiş
ve her biri kendi türlerinin devamı için
gerekli tohumu içeriyordu.

Yaşayan her canlının kendi özgün formu vardır,
Zodyak'ın gücüyle ona verilmiş olan.
Bu form uygundur onun türlerine,
yine de hepsi bireyseldir.
Örneğin, insan ırkı
ortak bir evrensel formu paylaşır,
bununla biliriz ki insan insandır.
Yine de bütün insanların
tamamen farklı özel bir formu vardır,
bu yüzden hiçbir ikili birbirinin aynı olamaz.

Özgündür her bir özel form,
çünkü o zaman ve mekânda
özgün bir yer işgal eder.
Bu özel formlar değişir
her saatin her anında,

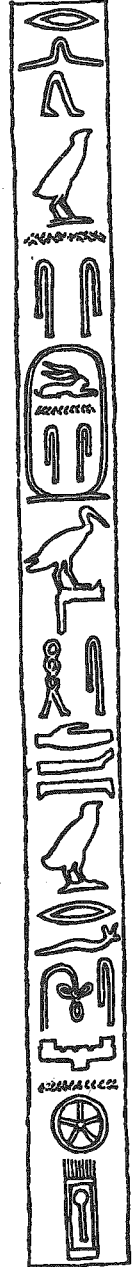

HERMETİKA

Zodyak tanrıları
göksel dairelerinde dönerlerken.
Evrensel formlar değişmezler,
tıpkı takımyıldızların aynı kalmaları gibi.
Ancak an be an
değişime uğrar özel formlar,
döndükçe değişmesi gibi
gök küresinin.

Gök yağışlıdır, sonra kuru olur,
soğuk, sonra sıcak,
parlak, sonra karanlık.
Ama bu hızla değişen formların
hepsi de toplanırlar
evrensel değişmez formu altında
gökyüzünün.
Yeryüzü hep değişmektedir,
üretmekte, ürün vermektedir,
farklı ürünler sunarak;
yine de kalır o Yeryüzü olarak.
Su durgun olabilir, ya da akabilir;
Ama hâlâ sudur o.

Dünyasal bir tapınaktır insan bedeni,
yapılanmıştır gücüyle Zodyak'ın,
sayısız formlar oluşturan
basit arşetiplerden.
On iki burç vardır Zodyak'ta
ve onların ürettiği formlar
on iki bölüme ayrılır.
Onlar aslında,
ayrılmaz şekilde birleşmişlerdir devinimlerinde.
Doğa'nın yaptığı insan bedeni,

öyle yankılanır ki bünyesi
yıldızların biçimlerine göre;
karşılıklı olarak
tesir ederler birbirlerine.

Bizler doğduğumuz zaman,
tam o sırada vazife gören
gezegen tanrıları
doğumlarda yetkili olarak
sorumluluk alırlar.
Bu özel güçler
değişirler
gezegenlerin dönüşlerine göre,
bedeni dolaşır onlar
ve kişiliğimize şekil verirler.
Nüfuz ederler sinirlerimize ve iliklerimize,
kan damarlarımıza,
hatta en içteki organlarımıza.

XIV

Ruhun Enkarnasyonu

Bu bölümde Hermes, ruhların fizik bedenlere nasıl enkarne olduğunu açıklar.

Bütün ruhlar aynı temel tabiatı paylaşırlar. Onlar ne erkek, ne dişidirler, çünkü bu tür ayırıcı özellikler sadece bedende bulunur. Bütün ruhlar bir olan Kozmos'un Ruhü'nün bir parçasıdır.

Tanrı'nın ruhları gözetken iki hizmetlisi vardır. Ruhların Korumucusu bedenlerinden ayrılmış ruhlarla ilgilenir, Ruhların Yönlendiricisi ise fiziksel enkarnasyonları için onları aşağı gönderir. Bir ruhun enkarne olduğu bireysel beden Doğa tarafından yaratılır. Hermes'in "Hafıza" dediği güç, bu bedenin evrensel insan türü "form"una uygun olmasını sağlar. Hermes'in "Maharet" dediği güç, her bireysel bedenin barındırdığı özel ruha yakışır bir mekân olmasını sağlar.

Bizim bireysel özelliklerimiz, enkarnasyonumuzun gerçekleştiği anda hâkim olan tanrıların niteliklerinin yönetimi altındadır. Eğer doğumumuzda hazır bulunan tanrılar barışçılıksalar, tabiatımız açısından biz de barışçıl oluruz. Savaşçı iseler, biz de saldırgan oluruz. Astrologlar buna dayanarak hüküm yürütürler; örneğin, Koç burcunda doğanların belli özellikleri vardır, buna karşılık Oğlak burcunda doğanlar farklı bir tabiata sahiptirler. Doğum anında ruha eşlik eden tanrılar ruhun içgüdüsel tabiatında rol oynarlar. Tesirlerini daha sonra ergenlik çağında ortaya koyan tanrılar ise ruhun rasyonel tarafına yön vermiş olurlar.

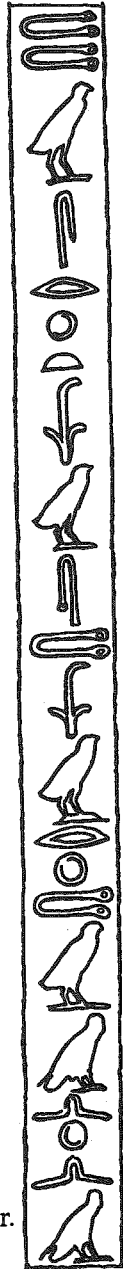
HERMETİKA

Ruh enkarne olmadan önce de bir ruhsal bedene sarılmış bulunmaktadır. Bu katman ince ve saf olduğunda ruh zekidir. Aksine, bu katman yoğun ve donuk olduğunda, ruh sınırlı bir görüşe sahiptir ve sadece o anki durumundan haberdardır. Bir ruh enkarnasyona girerken asıl tabiatını unutur ve kendisini bir insan bedenine kapatan tanrıların niteliklerini benimser. Hermes, bir fizik forma girmek için yola çıkmaya hazırlanan bedensiz ruhlar hakkında gördüğü bir vizyonu anlatır. Ruhlar, kendilerini bekleyen mukadderat karşısında korku ve dehşetle doludurlar. Böyle bir hapsolünme beklentisine tahammül edemezler.

Ruhun Enkarnasyonu

Bir ruhun parçasıdır bütün ruhlar,
O da Kozmos'un Ruhu'dur.
Ruhların hepsinin de bir tabiatı vardır.
Ne erkek, ne dişidir onlar.
Böyle cinsiyet farklılıkları
ancak bedende doğar.

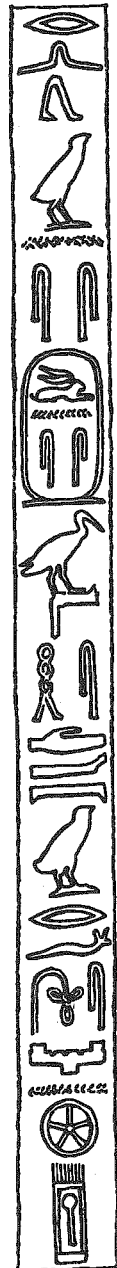
Yukarıdaki âlemde,
iki tanrı vardır,
Atum'un İyiliğine hizmet eden:
"Ruhların Koruyucusu"
ve "Ruhların Yönlendiricisi".
Koruyucu, bedensiz ruhlardan sorumludur.
Yönlendirici gönderir aşağı bu ruhları
zaman zaman fiziksel enkarnasyon hâline.
Doğa çalışır yanı sıra bu tanrıların,
ölümlü kalıplar yaparak
ruhların içine akıtılacağı.
Doğa'nın da iki yardımcısı vardır,
Hafıza ve Maharet adlarında.
Hafıza'nın sağladığı
Doğa'nın bireysel formlar yaratmasıdır,
asli evrensel formların kopyaları olan.
Bireysel çerçevenin biçimlendirilmesini
sağlayan Maharet'tir, uyumlu olarak
onu mekân tutacak ruh ile;
ve neşeli ruhların neşeli bedenler kazanmasını,
ağır kanlı ruhların ağır kanlı bedenleri olmasını
ve güçlü ruhların güçlü bedenlere girmesini temin eder.

HERMETIKA

Süptil bir varlık olan ruhun kendisine ait kılıfları vardır, bunlar da süptildir. Havadan yapılmış katmanlardır bunlar. Bu katmanlar ince ve saydam olduklarında, zekidir ruh. Yoğun ve bulanık olduklarında, fırtınalı zamanlardaki hava gibi, ruh uzağı göremez, sadece haberdardır hemen olacak hâllerden.

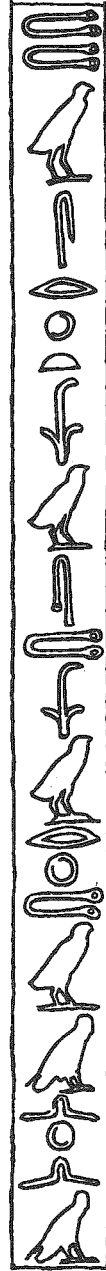
Firavunların karakterlerindeki farklar
belirlenmez ruhlarının tabiatı ile,
çünkü bütün kral ruhları tanrısaldır,
onları belirleyen tanrılardır ancak,
ruha enkarnasyona kadar eşlik eden.
Bu nitelikteki ruhlar,
böyle yüce bir amaç için enkarne olanlar
inmezler görevlilerini beraberlerine almaksızın;
çünkü tanrısal adalet bilmektedir
her birini gerekli işlerle nasıl görevlendireceğini,
Mutlu Topraklar'dan sürgün edilmiş olsalar dahi.
Savaşçı tanrılar eşlik ettiğinde ruhuna,
o firavun savaş açacaktır.
Barışçıl olduklarında tanrılar,
şaşmayacaktır barıştan.
Yatkın olduklarında müziğe,
o da müzikle ilgilenecektir.
Tanrılar âdil oldukları zaman,
akıllıca yönetecektir o da.
Hakikat âşığı olduklarında,
filozof olacaktır firavun.
Ruhlar zorunlu olarak
kendilerini veryüzüne getiren tanrılarının mizaçlarına

bağlı kalırlar.
çünkü insan hâline düştükleri zaman,
unuturlar kendi tabiatlarını
ve yalnızca onları bu ölümlü mezara
hapsetmiş olanların eğilimlerinin
bilincinde olurlar.

Ruha eşlik eden güçler
hep birlikte gelmezler.
Bazıları girerler ruhla birlikte
doğum anında
ve tesir ederler ruhun akıldışı tarafına.
Saf güçler gelirler ergenlik döneminde
ve iş birliği yaparlar
ruhun akılcı tarafıyla.

Ben bir vizyon gördüm,
bedenlere kapatılacak olan ruhlara dair.
Bazıları feryat ediyordu ve inliyordu.
Bazıları mücadele ediyordu bu mahkûmiyete karşı,
usta avcılarının yakaladığı ve
doğal yurtlarından sürükleyip götürdükleri
soylu hayvanlar gibi.
Biri çığlık çığlığa
baktı bir yukarı, bir aşağı ve bağırdı:
"Ey Gökler, Varlık'ın kaynağı,
parıldayan yıldızlar
ve hep var olan Güneş ve Ay,
Bir Olan'ın Işığı ve Hayat soluğu;
yurdumuzu paylaşan sizler, hepiniz,
ne kadar zalimce koparılıp alınıyoruz
bu göksel haşmetimizden!
Çıkarıp atacaklar bizi
bu kutsal atmosferden

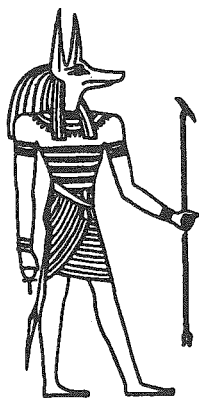

HERMETIKA

ve burada yaşadığımız mutlu hayattan,
hapsedilmek üzere
aşağılık ve üzücü bir yere.
Hangi çetin icaplar bekliyor bizi?
Hangi nefret edilecek şeyleri yapmak zorunda
kalacağız
ihtiyaçlarını karşılamak için
çabucak yok olacak bir bedenini?
Az göreceğiz gözlerimiz
ve ancak göz kürelerinin içerdiği
o sığınmanın ardından bakacak.
Ve engin, göksel yurdumuzu gördüğümüz zaman
göz gibi küçücük bir hacime sıkıştırılmış olarak,
asla dinmeyecek üzüntümüz.
Açık açık göremeyeceğiz bile,
çünkü mahkûm edilmiş olacağız karanlığa.
Ve kardeşlerimizin seslerini işittiğimizde
rüzgârla birlikte savrulan
acı duyacağız
artık soluk almamaktan
onlarla birlikte."

XV

Ölüm ve Ölümsüzlük

**Bu bölümde Hermes ölümün tabiatını
ve onun karşısında hayatta kalmış
olanların kaderini araştırır.**

İnsanlığın bakış açısından zaman yok edici bir özelliktedir. Bizler zaman süreci içinde yaşlanır ve ölürüz. Kozmik bir bakış açısından, zaman sonsuz bir şekilde tekrarlanan bir siklustur ve yıldızların sürekli dönüşleriyle ölçülür. Yeryüzü'ne ait her şey her zaman değişirken, yıldızların yörüngeleri daima aynı kalır. Hermes, bizim dünyasal varoluşumuz kadar kalıcılıktan uzak, gelip geçen bir şey, illüzyondan başka ne olarak kabul edilebilir, diye sorar. Yine de bu illüzyon temelde yatan sürekli bir gerçeklikten doğmaktadır. Gelip geçici olanın içinde daimî olanı keşfetmek ruhsal arayışın mükâfatıdır.

Hermes, her fiziksel şeyin geçici tabiatı olmasının kaçınılmazlığını kabul etmemiz gerektiğini öğretir. Her şey bir doğum ve sonra da ölüm sürecine tâbidir. Eskimiş olan yokluğa karışmalıdır ki yeni olan varlık alanına doğabilsin. Yaşlanmış bitkilerin çürüyen kalıntılarından yepyeni filizler fışkırır. Ve bu yeni filizler de zamanı gelince çürüyecek ve ölecektir. Bununla birlikte, insanın doğması ruhun doğumu değil, sadece o dünyasal enkarnasyonun başlangıcıdır. Ölüm, esasında bu belirli kişinin sonu ve ruhun diğer bir hâle dönüşümüdür. Ölüm tam olarak eskimiş bedenın atılmasıdır. Çoğu insanlar bu husustan haberdar değildir ve bu yüzden gereksiz yere ölümden korkarlar.

HERMETİKA

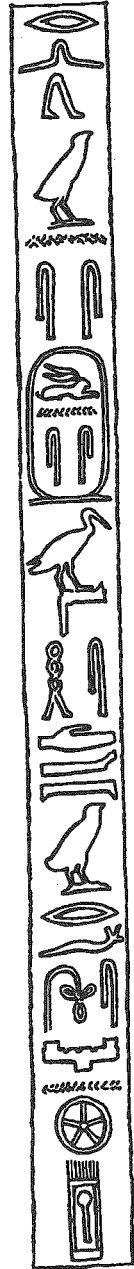
Ölümde bedeni terk ettikten sonra, bireysel ruh, tanrıların huzurunda yaşamını gözden geçirir. Saf ruhlar semavî bir âleme sevk edilirler. Cahil ruhlar bir kere daha maddî âlemlere düşer ve enkarne olurlar. Aydınlanmış bir ruh aslî tabiatının tanrısallığını fark etmiştir ve ölümünde Tanrısallığa kavuşacaktır.

HERMETİKA

Hayatın başlangıcı değildir doğum;
bireysel bir farkındalık başlar sadece.
Ölüm bir yok oluş değildir,
sona ermesidir bu farkındalığın sadece.
Bu hakikatten haberdar değildir çoğu insanlar
ve ölümden korkarlar bu yüzden,
en büyük kötülük olduğuna inanarak onun.
Ölüm aslında çözünmesidir
yıpranmış bir bedeninin.
Bu dünyanın bekçileri olarak hizmet süremiz
sona erer kurtulduğumuzda
bağlarından bu ölümlü yapının
ve iade ediliriz biz,
temizlenmiş ve arınmış olarak,
üstün tabiatımızın aslı haline.

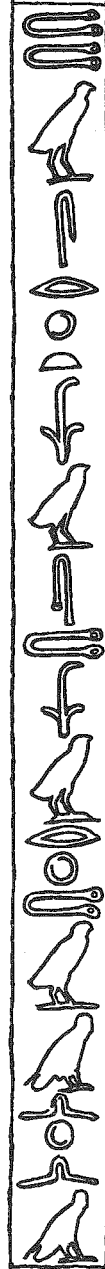
Bedeni terk ettikten sonra,
tanrısal tabiatı ile Zihin
kurtulur bütün kısıtlanmalardan.
Bürünerek bir Işık bedene
dolaşır tüm uzayı.
Hepsi aynı yere gitmez ruhların.
Farklı farklı yerlere de dağılmazlar rastgele.
Aslında, tahsis edilir her birine
ayrı bir yer tabiatına uygun.

Bir ruh bedeni terk ettiğinde,
gözden geçirir yaşamını tanrıların huzurunda,
Eğer saf ve temiz hâle gelmişse,
izin verilir yaşamasına
kendi niteliklerine uygun.
Eğer hakkından gelmemişse cehaletinin
ve lekelenmişse kötülüklerle

o zaman çeker acısını bu hâlinin.
Yalnızca iyi bir ruh kutsal ve tanrısaldır;
kimseye kötülük etmemiş
ve Atum'u bilir hâle gelmiştir.
İşte böyle bir ruh tamamlamıştır safiyet koşusunu.
Terk ettikten sonra fizik formunu,
Bir Işık bedenli varlık olur,
Atum'a hizmet edebilmek için.

Bedenin çözünmesiyle,
fizik form değişime uğrar önce
ve artık gözle görülemez.
Atmosfere döner hayatı ruh.
Evrene döner bedensel duyular
ve tekrar birleşirler yepyeni şekillerde
başka işler yapmak için.
Ruh tırmanır yukarılara o zaman
geçerek göklerin katlarından.
Birinci bölgede bırakır ardında
büyüme ve çürümeyi.
İkincide,
kötülük ve kurnazlığı.
Üçüncüde,
şehveti ve aldatıcı arzuyu.
Dördüncüde,
baskıcı küstahlığı.
Beşincide,
dengesiz cüretkârlık ve ataklığı.
Altıncıda,
servet hursını.
Yedincide,
hilekârlık ve yalancılığı.

XVI

Ruhun Bilgisizliği

Bu bölümde Hermes insan hayatının Tanrı'yı bilmek yolunda bir fırsat olduğunu, ancak bu tanrısal maksadı gerçekleştirmek için beden tarafından tutsak edilmiş olmaya son vermemiz gerektiğini açıklar.

Fizik bedeninin ruha yüklediği kısıtlılıklar, insan hayatındaki zorlukların kaçınılmaz olduğu anlamına gelir. Ancak bizim sonsuz hayat ümidimiz şimdiki hayatlarımızı nasıl yaşadığımıza bağlıdır. Dünyasal varoluş, ruhun ölümde yolunu şaşırmadan dosdoğru cennete gitmesine hazırlık olarak eğitilmesi için bir fırsattır.

Maddi olan her şey, bizim kendi bedenimiz dahi, temeldeki ruhsal tabiatımıza yabancıdır. Maalesef, hayatın geçici tensel zevklerine o derece kendimizi kaptırıyoruz ki sonsuz ruhumuzdan habersiz kalıyoruz. Beden ruhun kölesi olmalıdır, efendisi değil.

Hermes, hayatın ıstıraplarından kendimizi kurtarmamızın bir yolu olduğuna ikna eder bizi. Bu ıstırapların sadece kendi bilgisizliğimizin sonucunda başımıza geldiğini söyler. Bizi kölelikten kurtulmaya, içsel vizyonumuzu geliştirmeye ve Tanrı'nın Zihni'ni deneyimlemek için kendi zihnimizin gücünü kullanmaya teşvik eder. 'Ölümsüz olabilecekken, niçin kendinizi ölüme teslim ediyorsunuz?' diye sorar.

HERMETİKA

Hermes, savaş karşısında dik duranları bir barış sığınağının beklediğine ikna eder bizi. İnsan Tanrı'nın suretinde yapılmıştır ve bu sebepten yükselerek Tanrısallık ile bir olabilir. Sadece benzer benzeri çeker. Bizi hakikatten ayıran kendi korkumuzdur, bizi Yeryüzü'ne bağlayan kendimize olan inancımızın eksikliğidir. İnsanın göğe yükselecek gücü vardır, ama yine de tozların içinde sürünmektedir. Hermes'in gözünde İnsanoğlu'nun en büyük hatası Tanrı'yı bilecek gücünün olması ve yine de onu kullanmamasıdır.

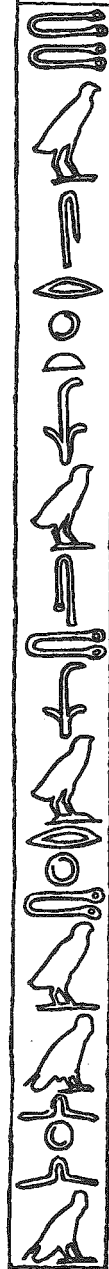
Tanrı'yı bilmeyi sadece istemek aydınlanma yoluna girmemiz için yeterlidir. Ruhsal yol güç gelmeyecektir, çünkü biz bilgisizliğimizi geride bırakıp uyanırken Tanrı bize yaklaşır. Hemen hiç beklemediğimiz zamanlarda ve yerlerde ansızın Tanrı'nın bizimle olduğunu fark ederiz. Ruhsal yolculuğun sonu onun her yerde ve her şeyde olduğunun idrak edilmesidir.

Ruhun Bilgisizliği

Mümkün değildir sürekli mutlu olmak
bağlanmışken bir bedene.
Ruhunu eğitmelidir bu hayatta insan,
yani öteâleme gittiğinde,
Atum'u görebileceği yerde,
şaşırmazın yolunu.

Her ruhun ebedi hayat ümidi
bulunur burada, Yeryüzü hayatında.
Ama buna inanamazlar birçokları,
ona bakarlar gülüp geçilecek
boş bir hikâye gözüyle,
çünkü bu hayatın malı mülkü
çok hoş gelir insana
ve bunlardan aldığı zevkler
kavrar ruhunu boğazından,
çeker aşağıya Yeryüzü'ne.
Sahip olduklarımız hükmeder bize.
Hiçbir servetle doğmayız biz,
sonradan kazanırız onları.
Bedenin tatmini için kullandığı her şey insanın
yabancıdır ilk baştaki tanrısal tabiatına.
Sadece mal, mülk, servetimiz değil;
beden bile yabancıdır
bizim gerçek Ben'imize.

Kozmos'un Zihni
bilinir düşünce yoluyla sadece.

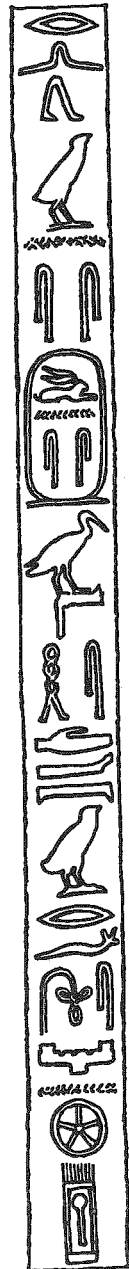

HERMETIKA

İçsel vizyonu olmayan bir ruh
kördür Atum'un Mükemmelliğine
savrulur ihtiraslar denizinde
bedenden kaynaklanan.
Hangi ateş yanar kirlilik gibi?
Hangi aç canavar
sahiptir bedeni sakatlamak gücüne
kirliliğin ruhu sakatladığı kadar?
Göremiyor musun o ıstırabı
saf olmayan ruhun katlandığı?
Feryat ediyor böyle:
"Yanıyorum. Tutuşuyorum.
Bilmiyorum ne diyeceğimi, ne yapacağımı.
Mahvoldum ben
başıma gelen ıstıraplarla."
Bu feryatlar değil midir
yakarışları ıstırap çeken bir ruhun?
Böyle bir ruh taşır bedeni bir yük gibi,
efendisi olarak, kölesi değil.

Yırt at bu gölgeler kisvesini.
Bu bilgisizlik ağını.
Bu kokuşmuşluğun prangalarını.
Yaşarken böyle ölmeyi.
Bu şuurlu cesedi.
Bu portatif mezarı.
Evindeki bu hırsızı.
Senin tüm sevdiklerinden nefret eden bu düşmanı.
At bu kostümü seni boğan ve aşağı çeken.

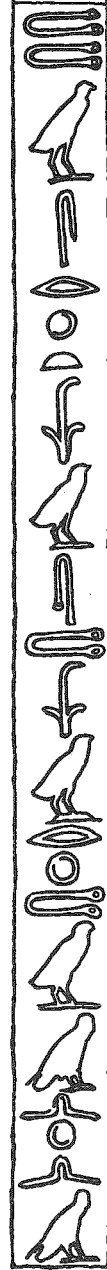
Bilgisizlik sel gibi akıyor topraktan.
Akıntıları çekip götürüyor seni.

Sürüklenip gitme aşağılara.
Yararlan geri akıştan.
Güvenli kurtuluş limanını ara.
Oraya demir at ve bir rehber bul kendine
yolunu Bilgi Evi'ne çıkaracak olan.
Orada göreceksin gönülden
pırıl pırıl ışıldayan parlaklığı.

Eğer ruhunu hapsedersen bedeninin içine
ve kendini alçaltarak şöyle konuşursan:
"Bilemem. Korkuyorum.
Gökyüzüne çıkamam ben."
O zaman Atum'la işin ne?
Uyandır uyuyan ruhunu.
Niçin teslim oluyorsun ölüme,
ölümsüz olabileceksen?
Atum'u bilmemekten sarhoş olmuşsun sen.
O, sana çok fazla güç vermiş olmalı ki
şimdi onu kusuyorsun.
Kendi karanlığını boşalt,
ardından ışıkla dolarsın.

Olamaz daha büyük bir hata
Atum'u bilme gücü varken
onu kullanmamaktan.
İstemek sadece ve onu bilme ümidini taşımak,
bir yoldur dosdoğru İyilik'e götüren.
Aşılması kolay bir yoldur bu.
Gelecektir her yere Atum, seni karşılamak için.
Bak, o görünür;
hiç beklemediğin zamanlarda ve yerlerde.

HERMETİKA

Sen uyurken ya da uyanırken.
Sen seyahat ederken, su ya da kara yoluyla.
Gece ya da gündüz.
Sen konuşurken ya da sessizken.
Sebebi şudur:
Atum her şeydir.

XVII

Atum'un Bilgisi

**Bu bölümde Hermes, Tanrı bilgisine
nasıl ulaşılacağını öğretir.
Onun ifadesine göre,
insan hayatının asıl amacı budur.**

Aslında sadece benzer benzeri bilebilir, bu yüzden Tanrı'yı bilmek amacıyla bizim de ona benzememiz gerekir. Bunu yapmak için, Hermes bize kendimizi bütün yerlerde, bütün zamanlarda hayal etmemizi öğütler; bütün zıtları kucaklamamızı; ölümlü olduğumuzu bilmemizi; kendimizi hâlâ ana rahminde ama çoktan ölmüş görmemizi. Şuurumuzu bu şekilde genişleterek Tanrı'nın Zihni ile birleşip onun içinde kaybolabiliriz.

Zihin (Mind), insan varlığının ölümsüz yanıdır. O, Tanrı'dan yayılan ilâhî Işık'tır. Bütün canlı varlıklar arasında bu tanrısal niteliğe sahip olan sadece insandır ve bu ona Tanrı'yı bilme potansiyeli kazandırır. Bu tür bilgi entelektüel bir görüş biçimi (opinion) değildir. Görüş biçimi bilginin sadece soluk bir yansımasıdır. Bilgi, Hakikat'ın doğrudan deneyimlenmesidir. O, kesin ve vasıtasızdır. Aydınlanmış bir varlığın Tanrı hakkında görüşleri yoktur; o, Tanrı ile Bir'dir.

Zihin'in deneyimlenmesi insan ruhlarının kazanabilecekleri bir mükâfat gibidir. Tanrı bizim Zihin içine dalmamızı ve böylece tamamen tanrısal olmamızı ister. Ancak bunu yapanlara bilgisiz insanlar çoğunluğu tarafından deli gözüyle bakılır. On-

HERMETİKA

larla alay edilir, aşağılanır, hatta ölüme mahkûm edilir. Tarihte gördüğümüz gibi, en akıllı azizlerin ve bilgelerin kaderi çoğu zaman bu olmuştur, Sokrates ve İsa gibi.

Atum'un Bilgisi

Bilmek için Atum'u, paylaşman gerekir onun kimliğini; çünkü sadece benzer benzeri bilir aslında.

Maddî dünyayı bırak ardında

ve hayal et kendini

ölçülemeyecek derecede genişlemiş.

Zamanın dışına çık, uzan sonsuzluğa.

İnan ki senin için

olanaksız değildir hiçbir şey.

Anla ölümsüz olduğunu

ve her sanat ve bilimi öğrenmiş olduğunu.

Rahat hisset kendini her yerde.

Kendini en yüceden daha yüce kıl

ve derinliklerden daha derin.

Kendi içinde kucakla bütün zıtları;

sıcağı ve soğuğu, katıyı ve sıvıyı.

Düşün kendini her yerde bir anda;

karada, denizde ve gökyüzünde.

Hayal et kendini doğmamış, ana rahminde,

hem genç hem yaşlı

ve çoktan ölmüş

ve mezarın ötesindeki âlemde.

Her şeyin birlikte var olduğunu gör Zihin içinde.

Bütün zamanlar ve bütün yerlerin.

Her şekil ve büyüklükte bütün şeylerin.

Bileceksin o zaman sen Atum'u.

Mümkün olsa eğer

konuşmak cevheri hakkında Atum'un,

Zihin gerçekten o tanrısal cevherdir o zaman;

onun tabiatını tam bilen sadece Atum'un

kendisi olsa da.

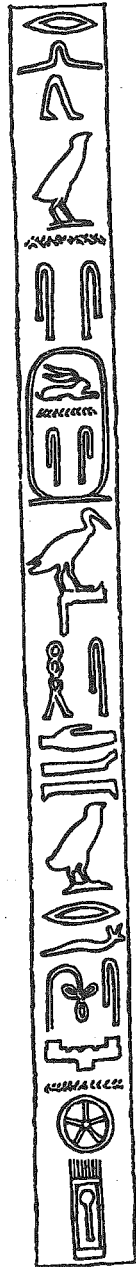

HERMETIKA

Zihin ayrı değildir Atum'dan,
ama ondan doğar ve yayılır
ışık gibi güneşten çıkan.
İnsan varlıklarında
tanrısallığı üretir Zihin.
Bazıları tanrı benzeri olur Zihin yoluyla,
Osiris de bunu öğretmiştir:
"Tanrılar ölümsüz insanlardır
ve insanlar da ölümlü tanrılardır."

Zihin insanın tanrısal yanındır
ve göğe çıkmak kudretindedir.
Maddî yanı,
Ateş, su, toprak ve havadan oluşan
maddî yanı
ölümlüdür ve yeryüzüne bağlı kalır,
kendisine emaneten verilmiş olan bedeni
terk etmemesi için.
Ruh beslenir ateşle ve havayla,
beden ise su ve toprakla.
Beşinci parçadır Zihin
Işık'tan gelen
ve sadece insan nesline bahşolunan.
Ruha sahip tüm varlıklar arasında
sadece insan varlıkları,
bu Zihin armağanı ile ululandığından,
erişebilir Atum'un bilgisine.

Zihin ve konuşma Atum'un insanlara bahşettiği büyük armağanlardır.
Kullan akıllıca,
bunlar insanı ölümsüz tanrılar gibi yaparlar;
aradaki tek fark, insanların fiziksel

HERMETİKA

Kendi istekleriyle Zihin'e dalanlar
Bulur Hakikat Bilgisini
ve tamamlanır.
Yine de bunlar hoş gelmez
insanların çoğunluğuna.
Deli der ve gülerler onlara.
Nefret ederler, aşağılarlar,
ölüme bile mahkûm ederler.

XVIII

Tekrardoğuş

**Bu bölümde Hermes, ancak onun vasıtasıyla
ölümsüz ruhumuza uyanabileceğimiz
ruhsal tekrardoğuşun sırlarını açıklar.**

Zodyakın dönüşüyle insanlara empoze edilen kaderin şaşmaz işleyişi bütün insan varlıklarını doğum ve ölüm acısına tâbi kılmıştır. İnsanın sorunu, bilgisizliği yüzünden kendisinin sadece bir bedenden ibaret olduğuna inanmasıdır, yaşlanacak, ıstırap çekecek ve sonunda ölecek olan bir bedenden. Bu kaderin kaçınılmazlığında hissettiği haksızlık duygusu, ya daha fazla yaşamaya karşı derin bir arzu duyarak ya da yaklaşan ölümünden korkarak onun kendi kendini ve başkalarını incitmesine yol açar. Bu günahları ruhunun daha fazla bedene bağlanmasına ve böylece ıstırabının artmasına sebep olur. Kendimizi bilgisizlikten arındırmamız bu açıdan, tekrardoğuşa uzanan merdivenin ilk basamağını teşkil eder. Tekrardoğuş kendi ölümsüzlüğümüzün Bilgi'sidir.

İnsan olarak içinde bulunduğumuz bu nahoş duruma özgü ıstıraftan kaçınmak maksadıyla ruhen yeniden doğmak zorundayız. Yürümemiz gereken ruhsal yol, atalarımızın geçtiği yolun aynıdır. Bir fizik bedene enkarne olmuş durumda aşılması zor bir yoldur bu, çünkü kendimize hâkim olmamız için mücadele etmemiz gerekir. Doğru anlayış, bizi, ıstırap çekmemize sebep olan bütün kötülüklerden arındırır ve ölümsüz ruhumuzu uyanıdır.

Böylece yeniden doğan biri Tanrı ile irtibat kurar. Ama bu hâl ancak, bu konuda konuşmayı bırakıp onun sessizlik ve derin tefekkürün sükûneti içinde doğallıkla gerçekleşmesine izin verdiğimiz zaman ortaya çıkar. Aydınlanmış bir varlık artık sadece bedenden ibaret olduğuna inanmaz. Beden Doğa'ya aittir, kendisine değil ve gelecekte ona ne olacağının hiçbir önemi yoktur. Kendisi her şeyle Bir olmuştur. Her yerde mükemmelliği görür. Tanrısal Işık'a dalmıştır. O Tüm-Zihin hâline gelmiştir.

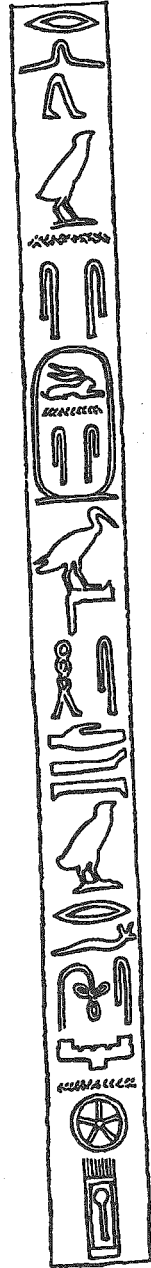
Tekrardoğuş öğrenebileceğimiz bir teori değildir. O, Tanrı iradesiyle meydana gelen doğal bir olgudur. Bizim bütün yapabileceğimiz, ihtiraslarımıza hâkim olmak ve içinde bulunduğumuz şartları önce kabul edip, sonra bunların üstüne çıkmak suretiyle bu aydınlanma için hazırlanmaktır. Vizyon sahibi bir insan için, diğer insanlar onları kötü olarak görseler bile, her şey iyidir. Onun Tanrı bilgisi kendisine, başkalarının kötü muamelesi karşısında da olsa, İyilik'i işler hâlde görme yeteneğini verir. Tekrardoğanlar hâlen gökyüzü krallığında yaşıyor gibidirler.

HERMETİKA

Çünkü ruhun ilk adımı
mücadele etmektir nefsiyle,
bir iç savaş çıkararak.
Uzun bir birlik davasıdır o, ikilik karşısında.
Birleştirmek isterken biri,
ayırarak ister diğeri.

Tekrardoğmuş olan,
irtibat kurar
Işık ve Hayat olan Büyük Yaratıcı'yla
Yücelerden gelen bu vizyonu deneyimlersin
bu konuda konuşmaktan vazgeçersen ancak,
çünkü derin sessizliktir bu bilgi
ve duyuların sakinliğidir.
Bilen kişi
güzelliğini Aslî İyilik'in,
algılamaz başka bir şeyi.
Dinlemez hiçbir şeyi.
Bedenini oynatamaz asla.
Unutur bütün fiziksel duyuları
ve dingindir,
İyilik'in güzelliği
gark ederken zihnini Işık'a
ve alıp götürürken ruhunu bedeninden
onu sonsuz Varlık'la Bir ederken.
Çünkü insan tanrı olamaz
beden içinde bulunduğuna inandığında.
Tanrısal olmak için,
değişim geçirmesi şarttır
Aslî İyilik'in güzelliğiyle.

Bilgeliktir ana rahmi tekrardoğuşun.
Sessizliktir gebe kalma.
İyilik'tir tohum.

XIX

Gizli Öğretiler

**Bu bölümde Hermes
öğretilerini gözden geçirir ve bizi,
onların gerçekliği hakkında derinlere inen
bir anlayışa kavuşmamız için
söylediklerinin ötesine gitmeye teşvik eder.**

Eski ezoterik dinlerin öğretileri çok iyi korunan sırları içeriyordu. Bütün inisiyeler, ölüm cezası karşılığında bir sır tutma yemini ediyorlardı. Oysa gerçekte bu sırlar kendi kendilerini korurlar. Onlar kutsal fakat apaçık sırlardır; doğanın dilinde, yıldızların hareketinde ve kuşların ötüşünde yazılıdır. Başkalarının görüşleriyle bulanmamış zihinleriyle bakıp kulak verebilen herkes için yanıtlar orada bulunmaktadır.

Hermes bu derin sırların bazılarını bize öğretmiştir. Eğer onları almaya hazır değilsek, açıkçası okuduklarımızı anlayamayacağız. Sözcükler bizi Hakikat kapısına yönlendirir, ama ancak onların ne anlama geldiğini tefekkür etmek suretiyle geçebiliriz bu kapıdan. Eğer bu öğretiler üzerinde düşünürsek, onların doğru olduklarını anlarız. Eğer düşünmezsek, onlar sadece birtakım kavramlar ve görüşler olarak kalacaklardır.

Hermes bizim için Tanrı'nın bir resmini yapmaya çalışmıştır. Eğer biz onun görüşünü yakalayabilirsek, o ruhumuzu hâkimiyeti altına alacak ve bizi Bilgi'ye götürecektir. Bizim olayları alıştığımız şekilde görmekten vazgeçmemiz güçtür, ama,

HERMETİKA

Tanrı'nın lütfuyla ruhsal olarak tekrardoğabilir ve aslî vatanımıza dönebiliriz.

Tanrı, Kozmos'un armonilerini yaratan ve her bireye çalması için kendi özel temasını veren bir müzisyene benzer. Eğer hayat musikisi bize ahenksiz görünüyorsa, bunun için Müzik Ustası'nı değil, kendimizi suçlamalıyız. Onun bestesinin güzelliğini bozan akortsuz çalgı bizleriz.

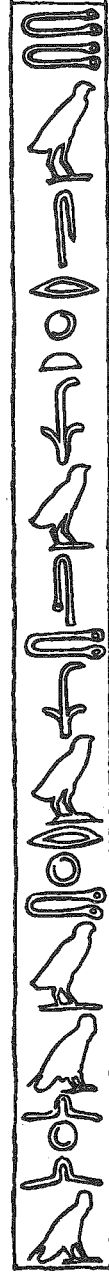
Hermes'in düşüncesine göre, ruhsal yola kendimizi adanmışımız zaman, gizemli bir şekilde, tamamen ahenkli hâle geliriz. Hermes kendi kişisel zayıflıklarının farkındadır, ancak Tanrı yine de, onu kendi ilâhî iradesine mükemmel bir vasıta kılmaktadır ve eğer bizler onu kabul etmeye hazır olursak, aynı şeyi bizim için de yapabilir.

Gizli Öğretiler

Şimdi sen bu sırları öğrenmiş olduğuna göre,
söz vermelisin sessiz kalacağına
ve asla açıklamamaya
tekrardoğuşun nasıl aktarıldığını.
Bu öğretiler,
özel olarak kaydedilmiştir
yalnızca Atum'un bilmelerini istediği
kişiler tarafından okunsun diye.

Ancak eğer tefekkür edersen
söylediğim her şeyi
göreceksin doğru olduklarını.
Eğer böyle yapmazsan,
inanmazsın bana.
Çünkü inanç tefekkürden gelişir
ve inançsızlık düşünce eksikliğinden.
Söz tek başına aktaramaz Hakikat'ı,
oysa olağanüstüdür Zihin'in gücü,
ve söz yol gösterdiği zaman ona
düşünmesi için her şeyi enine boyuna,
bulabilir gerçek inançların huzurunu.
Böylece, düşünce yoluyla kavranırsa ancak,
Anlaşılabacaktır öğretilerim.

Senin için resmettim, mümkün olduğu kadar,
Atum'un bir benzerini,
ona bakarsan eğer
kalbinin gözleriyle,

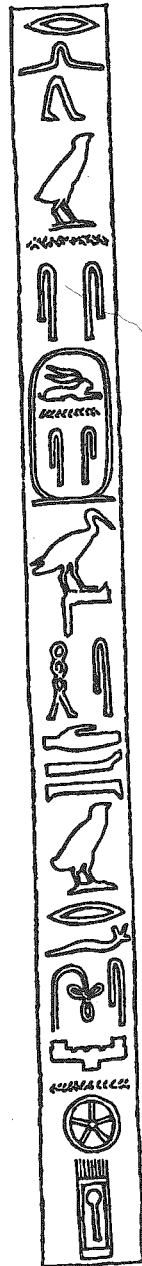

HERMETIKA

götürecektir seni yücelen yola.
Rehberin olacaktır o vizyon özellikle,
çünkü bu gücü vardır onun ve
kendine özgü,
hükmeder onu görmüş olan kişilere
ve çekip çıkarır onları,
tıpkı müknaşın demiri çektiği gibi,
kara topraktan.

Bilgi'ye giden yolculuktur bu.
Koş bu Bilgi'ye doğru,
çünkü zor olsa da
terk etmek alışılanı
ve dönmek aslı vatanımıza.
Asla boşa çıkmaz Atum'un inayeti
ve sonu yoktur cömertliğinin.
Tabiatına bakılırsa o bir müzisyendir,
besteleyen Kozmos'un ahengini
ve aktaran her bireye
kendi müziğinin ritmini.
Ahenksiz hâle geldiğinde müzik,
suçlama sen müzisyeni,
belki gevşemiştir çaldığı lirin teli
ve tatsız bir ses vermektedir
bozarak melodinin kusursuz güzelliğini.

Ama şahit oldum ben,
bir sanatçı ilgi kurduğunda
soylu bir tema ile,
gizemli bir biçimde akortlanıverir liri
yayılır şahane bir müzik,
dinleyenleri hayrette bırakarak.

XX

Atum'a Şükrederken

**Bu son bölümde Hermes Tanrı'ya
muhteşem bir ilâhi sunar.**

Öğretileri boyunca Hermes bizleri Hakikat'in eşiğine götürmüştür. Şimdi bütün yapabileceği, kendini örnek göstererek, eşiğin ilerisine geçmenin vereceği sevinç ve kurtuluşu bize açıklamaktır. Vecde gelmiş bir hâlde kendini bırakarak kişisel bir Tanrı deneyimi yaşar. Bir ve Tüm olan Tanrı'ya şükran ilâhileri söyler; bizi bir Baba gibi seven ve her şeyin Ana'sı olan; tüm evrenin değişimine neden olan sonsuz değişmezliğe; bizi çepeçevre saran İyilik'e. Tanrı'nın ululuğunu tanımayı öğrenerek onun pek çok ihsanı için ona şükredebiliriz sadece.

Yine de Hermes bilmektedir ki onun içinden bu ilâhileri söyleyen Tanrı'dır. Tanrı bizim yaptığımız her şeydir; bizim söylediğimiz her şeydir; bizim olduğumuz her şeydir; meydana gelen her şeydir. Hermes Tanrı iradesinin pasif bir aracı hâline gelmiştir. Dünyayı artık fizik gözleriyle görmemekte, Tanrı'nın sonsuz Zihin'i içinde hayatın açılan değişimlerine şahit olmaktadır. O artık bir beden değildir. O, Tüm-Zihin'dir. O, her yerde, her şeyde var olan mevcudiyettir. O, Bir'i bilir.

Hermes mistik vizyonla kendinden geçmiştir ve henüz bedeninde olduğu hâde bir tanrı yerine konulduğunu idrak etmektedir. Sonsuza kadar Tanrı'yı bilir ve sever hâlde kalmaktan

HERMETİKA

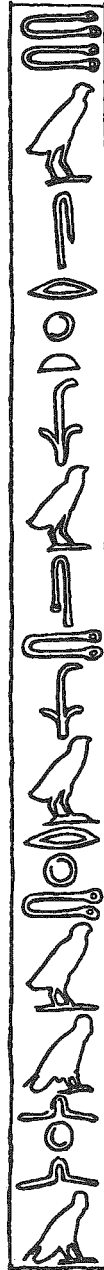
başka dualarında istediği bir şey yoktur. O yeniden doğmuştur ve deneyimlediği harikaları ifade etmekte sözler yetersiz kalmaktadır. Tanrılar gibi, o şimdi sadece sessizlik yoluyla Tanrı'ya karşı şükran ilâhilerini dile getirebilmektedir.

Atum'a Şükrederken

Gökyüzüne açık bir yerde,
yüzümü batıya dönerek güneşin battığı saatte
ya da doğuya, güneş doğarken,
dualarımda istiyorum Kozmos'un bana açılmasını
ve tüm doğanın alabilmesini
ilâhilerimin sesini.

Açıl, ulu toprak
ve ağaçlar, susturun sallanan dallarınızı,
çünkü ilâhiler söylemek üzereyim
Bir ve Tüm olana şükrederek.
Adalet, âdil olanlara şükret benim vasıtamla.
İyilik, iyi olanlara şükret benim vasıtamla.
Doğruluk, doğru olanlara şükret benim vasıtamla.
Diğerkâmlık, şükret Tüm'e benim vasıtamla.
Senin sözlerindir
benim vasıtamla sana şükranlarını söyleyen;
çünkü senden gelir her şey
ve sana döner her şey.

Kabul et bu saf sözlerle sunduklarımı
çoşkun bir kalp ve ruhtan.
Sana, hiçbir sözcüğün anlatamadığı,
hiçbir dilin söyleyemediği
ve sadece sessizliğin açıklayabildiği.
Şükrederim sana dopdolu bir kalple,
çünkü senin lütfunla sadece
Işık'ını görürüm
ve bir gün seni bilirim.
Şükrederim sana,
adını kimsenin bilmediği.
Seni sayarız biz

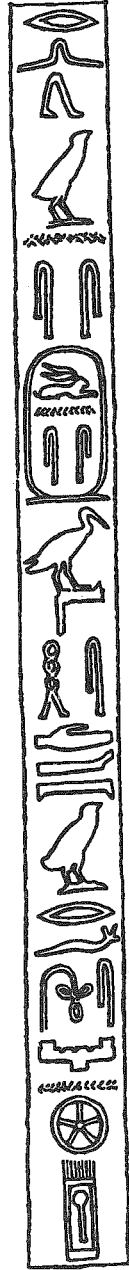

HERMETİKA

"Atum" adıyla,
çünkü bizim efendimizsin sen.
"Baba" dediğimiz sensin,
çünkü bize sen gösterdin
bütün işlerinde
sevgi dolu merhametini ve sıcak şefkatini.
Hayır, daha büyük senin sevgin
bir babanın sevgisinden,
çünkü bize veren sensin ihsanlarını,
Zihin, söz ve Bilgi.
Zihin, sana ulaşabilmemiz için.
Söz, sana sesimizi duyurabilmemiz için.
Bilgi, seni deneyimleyebilmemiz için;
bularak kurtuluşumuzu senin Işık'ında
tam bir mutlulukla dolarak.

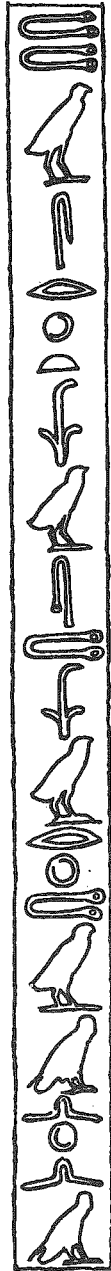
Sana ancak büyüklüğünü bilmeyi
öğrenmek suretiyle şükredebiliriz.
Ben öğrendim seni bilmeyi.
Seni; en parlak biçimde parıldayan Zihnin Işığını.
Ben öğrendim seni bilmeyi.
Seni; insanoğlunun gerçek Hayat'ı.
Ben öğrendim seni bilmeyi.
Seni; doğurgan rahmi,
kendi kendini dölleyen.
Ben öğrendim seni bilmeyi.
Seni; sonsuz değişmezlik,
devinimsiz duran
ve sebep olan tüm evrenin
dönmesine.

Kim konuşabilir senin hakkında?
Kim konuşabilir seninle?
Nereye bakacağım sana şükretmek için;

yukarı mı, aşağı mı?
 Çünkü sen boşluksun
 her şeyi içinde barındıran.
 Senden başka bir yer yoktur.
 Her şey senin içindedir.
 Sunmak için neler getirebilirim sana?
 Çünkü sen her şeysin.
 Sen her şeyi verirsin
 ve hiçbir şey almazsın.
 Sende noksan bir şey yoktur.
 Ne için şükredeceğim sana?
 Tezahür ettirdiklerin için mi
 Yoksa gizlediklerin için mi?
 Nasıl sana ilâhiler söyleyebilirim ki?
 Ben, benim miyim?
 Kendime ait bir şeyim var mı?
 Senden ayrı mıyım ben?
 Sensin, benim olduğum ne varsa.
 Sensin, benim yaptığım ne varsa.
 Sensin, benim söylediğim ne varsa.
 Sensin, olagelen ne varsa.
 Sensin, olmamış olan ne varsa.
 Sensin, kendi düşüncende Zihin olan.
 Sensin, kendi yaratışında Baba olan.
 Sensin, her şeyi yapan, Atum.
 Sensin, her yerdeki Aslî İyilik.

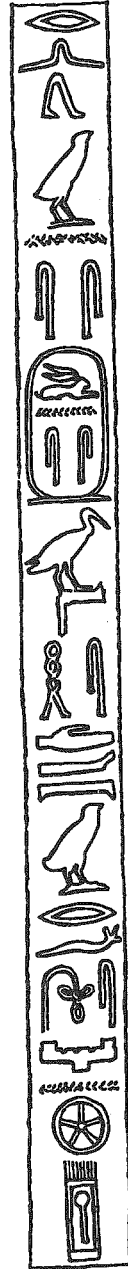
Varlık'ını açıkladın sen
 Ve kendimden geçtim ben.
 Henüz bedenimdeyken
 bir tanrı yaptın beni
 ihsanıyla sonsuz hayatının

HERMETİKA

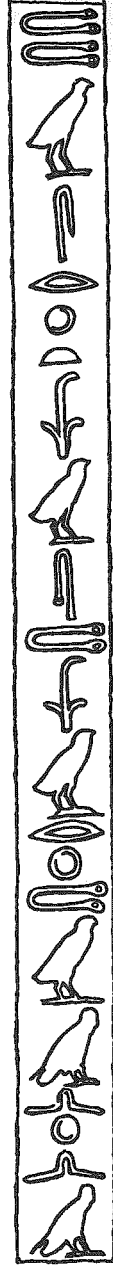
ve doldum mutlulukla.
Bu şükran sözcükleriyle tapıyorum,
Saf İyilik olan sana.
Daha başka dua etmiyorum;
senin iradenle
daima böyle kalayım
hep bilerek ve severek seni
ve asla uzak düşmeyeyim
bu kutsanmış hayattan.

Beni doldurdun
bu iyi ve güzel vizyonla.
Zihin gözüm
kör oldu neredeyse ihtişamından,
görünen ışıktan daha çok nüfuz eden,
yine de ölümsüz Hayat'la o kadar dolu olan,
bu yüzden incitmeyen, bana zarar vermeyen.
Senin rahmetinle,
bir form şekillendi içimde
maddeden yapılmış olmayan
ve ölümsüz bir bedene girdim.
Yeniden doğdum Zihin'de
ve bırakıp gitti beni
önceden sahip olduğum bedensel biçim.
Artık bir nesne değilim ben;
elle tutulabilir, renkli,
hacmi, boyutları olan.
Yabancıyım görülen her şeye
bedene ait görüşle.
Bu türlü gözlere
görülür değilim artık.
Araç oldum senin elinde.

Zihin senin mızrabın
 ve bilgeliğin bende müzik çalar.
 Ruhumun şarkısını söylerim,
 çünkü sevgin erişmiştir bana.
 Sen yeni bir varlık yarattın benden,
 bedensel gözlerle görmüyorum artık,
 ama şahit oluyorum Zihin'le.
 Yeniden doğduğunda bir insan,
 Değildir üç boyutlu bir beden.
 Tüm-Zihin'dir o.
 Şimdi Zihin'le gördüğümden dolayı,
 algılıyorum kendimi Tüm olarak.
 Ben yerde ve gökteyim.
 Ben suda ve havadayım.
 Ben hayvanlarda ve bitkilerdeyim.
 Ben yeni doğmuş bebeğim.
 Ben hâlâ ana rahmindeyim.
 Ben henüz döllemiş değilim.
 Ben her yerde var olan varoluş'um.

İnanılmaz derinlikler görüyorum.
 Nasıl anlatabilirim bu vizyonu?
 Zihnimle görüyorum Zihin'i.
 Biliyorum Bir'i
 beni uyandıran unutkanlıktan.
 Görüyorum ruhumu.
 Konuşmaya korkuyorum.
 Buldum kaynağını
 tüm güçlerin gücünün
 hiç başlangıcı olmayan.
 Hayat'la kaynayan bir pınar görüyorum.
 Ben Zihin'im!

HERMETİKA

Ben gördüm!
Aradığım şeyi buldum.
Senin amacında huzuru biliyorum.
Senin iradenle,
yeniden doğdum ben.

Lisan yeterli değil.
Bir sessizlik ilâhisi söylüyor tanrılar,
ben de ilâhiler söylüyorum sessizce.

İrisi gözün

İrisi gözün

İrisi gözün

Yararlanılan Kaynaklar

Bu metin, Hermetika'nın çoğu versiyonlarında bulunması mümkün olan aşağıdaki yazılardan derlenmiştir.

Stobaeus. Bir Hermetik pasajlar antolojisi, Stobae'li John adlı bir düşünür tarafından 5. yüzyılda derlenmiştir.

Asclepius. Hermes'le oğlu arasında diyalog, genellikle Hermetik kitapların birincisi olarak basılmıştır.

Kitaplar 1-18. Standart Corpus Hermeticum, 15. Kitap dahil değildir.

Fragmanlar. Birçok kadim yazarın yazılarından toplanmış önemli Hermetik fragmanlar, sayıları her edisyonda değişmektedir.

Nag Hammadi Hermetik Metinleri. 1945 yılında Nag Hammadi'de bulunan Gnostik inciller arasında keşfedilmiş yeni Hermetik materyal.

I. Hermes'in Kehanetleri

Asclepius; Stobaeus; Nag Hammadi Hermetik Metinleri

II. Hermes'in İnisiasyonu

Asclepius; Nag Hammadi Hermetik metinleri; Fragmanlar; Corpus Hermeticum, Kitap 1 ve 3

III. Atum'un Varlığı

Asclepius; Stobaeus; Corpus Hermeticum, Kitap 2, 4, 6, 9, 12, 13, 14 ve 16

IV. Yaratılışın Tefekkür Edilmesi

Stobaeus; Corpus Hermeticum, Kitap 5, 9, 12 ve 14

V. Yaşayan Kozmos

Asclepius; Stobaeus; Corpus Hermeticum, Kitap 1, 4, 8, 10, 12 ve 17

VI. Zaman Döngüsü

Asclepius; Stobaeus

VII. Tanrılar

Asclepius; Stobaeus; Corpus Hermeticum, Kitap 1, 10 ve 16

VIII. Yaratılış Hiyerarşisi

Corpus Hermeticum, Kitap 11

IX. İnsan Neslinin Yaratılışı

Asclepius; Stobaeus; Corpus Hermeticum, Kitap 1

X. İnsan Kültürünün Doğuşu

Asclepius; Stobaeus; Corpus Hermeticum, Kitap 1

XI. İnsan bir Mucizedir

Asclepius; Nag Hammadi Hermetik metinleri; fragmanlar;
Corpus Hermeticum, Kitap 1, 9, 10 ve 12

XII. Zodyak ve Kader

Asclepius; Stobaeus; Corpus Hermeticum, Kitap 3 ve 1

XIII. Evrensel ve Özel

Asclepius; Stobaeus; Corpus Hermeticum, Kitap 13 ve 16

XIV. Ruhun Enkarnasyonu

Stobaeus; Corpus Hermeticum, Kitap 10

XV. Ölüm ve Ölümsüzlük

Asclepius; Stobaeus; Corpus Hermeticum, Kitap 1, 5, 10 ve 13

XVI. Ruhun Bilgisizliği

Asclepius; Stobaeus; Corpus Hermeticum, Kitap 7 ve 12

XVII. Atum'un Bilgisi

Asclepius; Stobaeus; Corpus Hermeticum, Kitap 4 ve 12

XVIII. Tekrardoğuş

Stobaeus; fragmanlar; Corpus Hermeticum, Kitap 1, 9 ve 13

XIX. Gizli Öğretiler

Asclepius; Corpus Hermeticum, Kitap 4, 9, 13 ve 18

XX. Atum'a Şükrederken

Asclepius; Nag Hammadi Hermetik Metinleri; Corpus Hermeticum, Kitap 1, 5, 10 ve 13

Aynı Konuda Okuyabileceğiniz Diğer Eserler

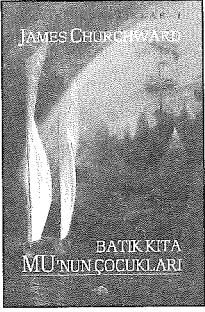
- Armstrong, Karen, The History of God, London. 1993
Burkert, Walter, Greek Religion, Blackwell, Oxford. 1985
Cronin, Vincent, The Florentine Renaissance, Collins, London. 1967
French, Peter, John Dee - The World of an Elizabethan Magus, Routledge, London. 1972
Guthrie, Kenneth, The Pythagorean Sourcebook and Library, Phanes Press, USA. 1987
Kingsley, Peter, Ancient Philosophy, Mystery and Magic, Clarendon Press, Oxford. 1955
Lamy, Lucy, The Mysteries of Ancient Egypt, Thames & Hudson, London, 1981
Yates, Frances, Giordano Bruno and Hermetic Tradition, University of Chicago Press, USA. 1964
Yates, Frances, The Rosicrucian Enlightenment, Routledge, London. 1972

Yazarlar Hakkında

Timothy Freke felsefe öğrenimini çok iyi bir dereceyle tamamlamış ve dünya spiritüel düşünce ve uygulamasının ömür boyu öğrencisi olmuştur.

Pek çok ülkeye seyahat etmiş ve birbirinden çok farklı tradisyonların ustaları tarafından yetiştirilmiştir. Mistik felsefe üzerine bazı kitapların yazarıdır; bunlardan bazıları The Tao Te Ching (Piatkus 1995) ve Peter Gandy ile birlikte The Complete Guide to World Mysticism (Piatkus 1997).

Peter Gandy, eski metinler ve çağdaş yorumlar hakkında kapsamlı bir anlayışa sahip, gizemli Batı tradisyonunun köklerine inen bir araştırmacıdır. Kendisi hâlen Londra'da Birkbeck Kolejinde Klâsik Uygarlık üzerine master çalışması yapmaktadır. Hermes Trismegistus'un felsefesini ve onun modern kültür tarihindeki tesirlerini araştırmaya yıllarını vermiştir.

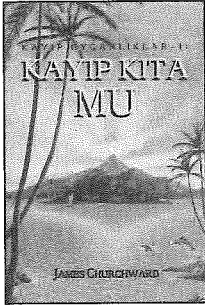

BATIK KITA MU'NUN ÇOCUKLARI

James Churchward / 280 sayfa

Mu ülkesi, Pasifik Okyanusu'nda, Amerika ile Asya arasında bulunan büyük bir kıta üzerinde yerleşmişti. Bazı kısımları hâlen su yüzünde bulunan bu büyük kıtanın doğudan batıya uzunluğu yaklaşık 9500 km'ydi.

Mu kıtası, günümüzden yaklaşık 12.000 yıl önce çok büyük depremlerle çökmüş ve bu büyük uygarlık 60 milyon insanla birlikte kocaman bir sualtı mezarlığı hâline gelmiştir. Yazar, bu çalışmasında, Mu'nun koloniler hâlinde yayılışı ile yüksek Mu kültürünün dünyadaki izlerini ve etkilerini incelemektedir.

KAYIP KITA MU

James Churchward / 408 sayfa

İnsanlığın ana yurdu olan Mu, günümüzden yaklaşık 25.000 yıl kadar önce uygarlığın beşiği olan bir ülkedydi. Bugün Pasifiğin sularına gömülmüş olan bu büyük kıta, Albay James Churchward'ın hayat boyu süren araştırmalarıyla gündeme gelmiştir.

Churchward bu kitabında, araştırmalarına nasıl başladığını Dünya'nın dört bir yanında Mu'nun izini nasıl sürdüğünü; kayıp parçaları nasıl biraraya getirdiğini ve zamanın gizemleri içerisinde kaybolmuş olan bu uygarlığın günümüz kültürleri ve dinleri üzerindeki etkilerini anlatıyor.

MU'NUN KUTSAL SEMBOLLERİ

James Churchward / 272 sayfa

Churchward, tanınmış Mu serisinin üçüncü kitabında Dünya'daki dinsel sembollerin kökenini, orijinal anlamlarını ve bunların ortak kaynaklarını ele alıyor: Kadim Kıta Mu...

Mu uygarlığının bırakmış olduğu miras, kendinden sonraki tüm uygarlıklar -eski, kaybolmuş ve yeni- tarafından paylaşılan dinsel ve mitik sembollerin birliğinin temellerini oluşturmaktadır.

Churchward elli yılı aşkın süren araştırmalarının sonuçlarını ve şimdiki uygarlığımızın her bakımdan esas temellerini teşkil eden Mu Uygarlığı'nın ileri kültür hazineleri arasında bulduğu bilgelik incilerini bu kitabında da bizlerle paylaşmayı sürdürüyor.

KOZMİK OYUN

Stanislav Grof / 288 sayfa

Ünlü psikiyatrist ve şuur araştırmacısı Dr. Stanislav Grof bu kitabında olağandışı şuur hâllerleriyle ilgili olarak yaptığı araştırmalarından elde ettiği bilgilerle insanların ezelden beridir varlığını ve evrenin doğası hakkında sorduğu en temel soruları yanıtlıyor. *Kozmik Oyun* ruhsal geleneklerle modern bilimin harika bir sentezini sunan düşünce ufuklarımızı genişletici bir kitap.

BİTMEMİŞ SENFONİLER

Rosemary Brown / 200 sayfa

Rosemary Brown, kendi hayatını anlattığı bu kitabında sıkıntı ve yokluklar içerisinde geçen yaşantısını, çok az insanda bulunan inanılmaz yeteneklerini, bir zamanlar dünyada yaşamış olan Bach, Mozart, Brahms, Beethoven, Liszt, Chopin, gibi bestecilerle olan ruhsal iletişimlerini, onların aktardığı besteleri nasıl kaleme aldığını, bu ruhsal kaynaklı eserlerin bilim ve sanat çevrelerinde yarattığı şaşkınlığı, üzerinde yapılan araştırmaları, ruhsal dünyadan aldığı bilgilerle süsleyerek sade, anlaşılır ve samimi bir üslûpla anlatmaktadır.

ŞAFAĞI GETİRENLER (Yeni Çağ Romanı)

Gündüz Öğüt / 219 sayfa

Hastalarından birini ipnozla geçmiş hayatlarına döndüren psikiyatrist Jim Freedman, kendisini birdenbire sadece mesleğini değil, dünyanın geleceğini de çok yakından ilgilendiren şaşırtıcı olaylar zincirinin halkalarından biri olarak bulur.

Bu yeni çağ romanını severek okuyacaksınız.

ÇOCUĞUNUZUN RUHSAL EĞİTİMİ

David Carroll / 416 sayfa

Çocuğunuzun Ruhsal Eğitimi, maddî değerlerin daha baskın olduğu çağımızda, çocuklarını daha insancıl ve yüksek değerlerle büyütmek isteyen anne ve babalar için yazılmış bir kitaptır. İçeriğinde, oyuncak seçiminden, geliştirici oyunlara, hangi tip masalların anlatılacağından televizyon sorununa, beden ve duyuların tanıtımından temizliğe, çocuk odasının en sağlıklı şekilde oluşturulmasından arkadaşlık, dürüstlük, sabır, şefkat, sevgi ve saygı gibi erdemlerin çocuğa nasıl öğretilceğine kadar pek çok konuda bilgiler yer almaktadır.

İYİLEŞTİRİCİ DOKUNUŞLAR

Janet Macrae

İYİLEŞTİRİCİ DOKUNUŞLAR

Janet Macrae / 120 sayfa

Bu kitapta uygulamalı olarak tarif edilen *Terapötik Temas* tekniği aslında binlerce yıldan beri çeşitli toplumlar tarafından uygulanagelen, ancak yakın zamanda yeniden sistematize edilmiş bir şifacılık tekniğidir.

Terapötik Temas, Amerika'da başta hemşireler olmak üzere pek çok sağlık personeline öğretilmiş ve çok olumlu sonuçlar alınmıştır.

REİKİ

Uygulamalı şifacılık teknikleri

Ingemar Ahlström - Hans H. Günther

REİKİ - Uygulamalı Şifacılık Teknikleri

B. Müller - H. Günther / 256 sayfa

Kitapta, fotoğraflarla, çizimlerle ve ayrıntılı açıklamalarla Reiki uygulaması ile ilgili gereken tüm bilgiler verilmiştir.

Yazarlar, Reiki'nin, yani evrensel hayat enerjisinin, kendimizi ve çevremizdekileri iyileştirmeye yardımcı olmak için nasıl kullanılacağını anlatmakta ve bizimle tüm deneyimlerini paylaşmaktadırlar.

REİKİ ile Sağlıklı Yaşam

Kelli Gledhill - E. Günther - H. Günther - M. Woeller

REİKİ İLE SAĞLIKLI YAŞAM

E. Günther - H. Günther - M. Woeller / 176 sayfa

Japonca bir kelime olan Reiki, "evrensel hayat enerjisi" anlamına gelmektedir ve çok eski bir şifacılık tekniği olarak asırlardır uygulanmaktadır.

Bu eser, tüm insanların içinde mevcut olan iyileştirici gücün kendimizi ve çevremizdekileri tedavi etmeye yardımcı olmak için nasıl kullanılacağını anlatmakta ve özellikle sağlığın korunmasına yönelik pratik teknikler sunmaktadır.

ÖLÜM SONRASI DENEYİMLER

Dr. Melvin Morse - Paul Perry

ÖLÜM SONRASI DENEYİMLER

Dr. Melvin Morse - Paul Perry / 264 sayfa

Ölüme Yakın Deneyimler alanında önde gelen araştırmacılarından biri olan Dr. Melvin Morse, bu eserinde yardımcı yazarı Paul Perry ile birlikte, ölümden dönen ve ölüm ötesini gördükten sonra hayatlarında büyük değişimler yaşayan insanların bilimsel olarak doğrulanmış tanıklıklarını aktarıyor.

ASTRAL SEYAHAT TEKNİKLERİ

D. Scott Rogo / 256 sayfa

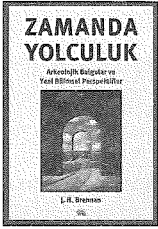
İradî olarak bedenden ayrılma yeteneği olarak tanımlanan astral seyahat, uzun zamandır hem bilim çevrelerini hem de kamuoyunu derinden etkilemiş bir fenomendir. Tüm insanların içinde saklı bulunan bu yeteneği merak ediyorsanız ve bu merakınızı bir adım daha ileri götürmek istiyorsanız, beden dışı deneyimleri meydana getirmek için sekiz denenmiş yöntemi içeren bu uygulamalı kitap sizin için iyi bir rehber olacaktır.

SORUMLULUK SAHİBİ İNSANLAR İÇİN

ÖNERİLER / Paul Brunton / 128 sayfa

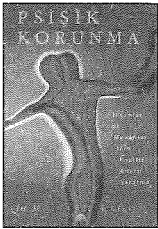
Eğer yetki alanınız başka insanların yaşamlarını veya zihinlerini etkilemek durumundaysa -ya da bu konumda olan bir yakınınız varsa- bu kitap size çok yararlı olacaktır. Kitapta yer alan bilgiler; anne-babalar, öğretmenler, iş idarecileri, politik yöneticiler ve sorumlu olduğu insanların mutluluğunu isteyen herkes için kavranabilir, kullanışlı ve ilham verici bir bilgelik kaynağı sunmaktadır.

ZAMANDA YOLCULUK

J. H. Brennan / 240 sayfa

Bilim adamları dünya üzerinde insanlığın evrimleşmesinden milyonlarca yıl öncesinden kalma bazı iskeletler ve eşyalar bulmuşlardır. Bu anormallikler gelecekte gelen zaman yolcularının bıraktığı şeyler miydi? Ne Newton fiziğinde, ne izafiyet teorisinde ne de kuantum mekaniğinin yasalarında zaman yolculuğu ihtimalini inkâr eden bir şey yoktur. Aslında fizikçilerin son çalışmaları zaman yolculuğunun atomaltı düzeyde hâlihazırda gerçekleştiğini göstermektedir.

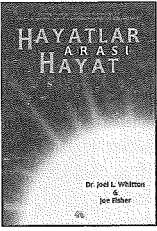

PSİŞİK KORUNMA

Dr. William Bloom / 176 sayfa

Hepimiz farklı derecelerde de olsa çevremizden etkileniriz. İnsanlar, mekânlar, ortamlar bizi farklı biçimlerde etkilerler. Bunların kimi iyi yönde, kimiye bizi huzursuz edici yöndedir. Bu etkilenmede başat olan unsur, görünen etkilerden çok görünmeyen etkilerdir. Gerek karşımızdaki insanın taşıdığı psişik etki, gerekse mekânlara ve ortamlara zaman içinde yüklenmiş tesirler kendi niteliklerine göre bir etki taşır.

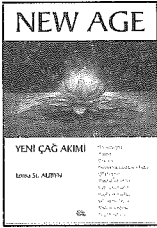
William Bloom bu kitapta zor durumlarda ya da rahatsız edici ortamlarda güçlü ve sağlam kalabilmeniz ve bu tip durumları değiştirebilmeniz için basit yöntemler sunuyor.

HAYATLAR ARASI HAYAT

Dr. Joel Whitton - Joe Fisher / 256 sayfa

Eser bu hayatımızdaki fiziksel, psikolojik, zihinsel sağlık problemlerimizin, doğumumuzla birlikte beraberimizde getirdiğimiz karakter, huy ve eğilimlerimizin, yetenek ve korkularımızın, yaşadığımız şoklayıcı ve sarsıcı olaylarla niçin karşılaştığımızın temel nedenlerini, geçmiş yaşamlarla olan bağlantılarını gün ışığına çıkarıyor.

NEW AGE - Yeni Çağ Akımı

Lorna St. Aubyn / 144 sayfa

Bu eser "Yeni Çağ" (New Age) akımının Batı'daki genel oluşumunu ve içinde yer alan temel ilkeleri ortaya koyan sade ve sağlıklı bilgilerden meydana gelmiş bir çalışmadır.

Yeni Çağ Akımı, ruhsal kökenli bilgilerden modern bilimsel yaklaşımlara, kadim ezoterik öğretilerden modern çağın psişik yaşam uygulamalarına dek uzanan çok geniş bir bilgi birikiminin sonucunda şekillenmiş esnek ve yenilenmeye açık, anonim bir dünya görüşüdür.

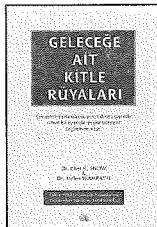

GEÇMİŞ YAŞAMLARINIZI KEŞFEDİN

Michael Talbot / 200 sayfa

Bu kitap geçmiş yaşamlarını hatırlamak ve keşfetmek isteyenler için tasarlanmış pratik yöntemler sunan bir el kitabıdır.

Meditasyon ve otoipnozdan, yönlendirilmiş rüyalara ve yazarın kendi keşfi olan "rezonans metodu"na dek uzanan çeşitli tekniklerle size geçmiş yaşamlarınızla ilgili bilgilere ulaşabilmek için kullanabileceğiniz güvenli ve bilimsel bir program sunmaktadır.

GELECEĞE AİT KİTLE RÜYALARI

Dr. C. Snow - H. Wambach / 512 sayfa

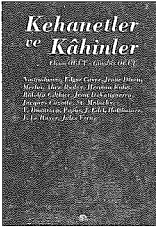
"Geleceğe Ait Kitle Rüyaları" uzun yıllar süren bilimsel bir çalışmanın ürünüdür. Dr. Snow ve Dr. Wambach binlerce bireyi ipnotize ederek geleceğe götürüp onlara gelecekte yaşayacakları dünya yaşamı hakkında çeşitli sorular sormuşlar ve aldıkları cevapları analiz ederek belli gruplar altında toplamışlardır. Kitapta bu potansiyel "gelecek"ler detaylı biçimde incelenerek, gerçekleşmesi beklenen çeşitli kehanetlerle karşılaştırılmıştır.

PSİKOYOLCULUK

John Perkins / 160 sayfa

Psikoyolculuk, iç uzay olarak da tanımlayabileceğimiz çeşitli şuur boyutlarına nasıl seyahat edilebildiğini ve bu şekilde içsel yeteneklerin nasıl açığa çıktığını yaşamış örnekleriyle anlatan, zevkle okunacak bir kitaptır. Yazar, Endonezya, Güney Amerika ve dünyanın diğer yörelerindeki psikoyolculuk yapan kişilerle karşılaşmalarını, bu kişilerin vizyonlar ve düş seyahatleri yoluyla fiziksel hedeflere ya da içsel bilgelik kaynaklarına nasıl yolculuk edebildiklerini açıklamaktadır.

KEHANETLER ve KÂHİNLER

Elvan Ögüt - Gündüz Ögüt / 326 sayfa

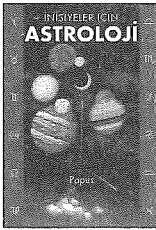
Kehanet olgusuna en ilkel kabile kültürlerinden en gelişmiş diyebileceğimiz uygarlıklara kadar tarihin her devrinde, her toplumda rastlamak mümkündür. Çünkü bu olgu insan şuuruna özgü bir yeteneğin eseridir ve bazı insanlarda doğuştan mevcut olmakla beraber aslında hepimizin içinde saklı durmaktadır. Eser, kehanetler ve kâhinler konusunu ciddi ve çok yönlü bir biçimde irdeleyen, kehanetlerin oluş mekanizmasına da çeşitli yönlerden ışık tutan çok geniş ve ayrıntılı bir kitaptır.

İŞİĞA YOLCULUK - Yeni Çağ Öyküleri

Gündüz Ögüt / 167 sayfa

"Yeni Çağ Öyküleri", insanın içsel yanını, ruhsal yönünü anlatmaya çalışan ve gerçek varlığı hakkındaki sorularını cevaplamasında yardımcı olmayı amaçlayan bilgilerden, yapılan çeşitli deneylerden ve yaşanan çeşitli olaylardan esinlenerek yazılmıştır. Bilgi ve ruhsal gerçekliklerle daha iyi iletişim kurulabilmesi için seçilmiş bir "Karşılaşma" yöntemi olan öykülerin tatmin edici içeriğinin yanı sıra, insanı zorlamayan bir anlayış kolaylığı da göze çarpmaktadır.

İNİSİYELER İÇİN ASTROLOJİ

Papus (Dr. Gerard Encausse) / 144 sayfa

Papus, (Dr. Gérard Encausse, 1865-1916) hayatının büyük kısmını okült, ezoterik ve spiritüel konuları incelemeye adanmış bir araştırmacı, yazar ve hekimdir.

Papus, bu kitabında özellikle eski astroloji geleneğini ele alarak bunu Hermetik bilgilerle sentezlemiş ve bu konuda geniş araştırmalar yapmış olan Thomas Burgoyne'un bilgilerini de aktarmıştır.

RUHSAL KONULARDA BİLGİ ALABİLECEĞİNİZ KURULUŞLAR

İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI
Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkma, Zari apt. No: 4/6
İSTANBUL Tel: (0 212) 243 18 14 Fax: (0 212) 252 07 18

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ
Necatibey cad. No: 72/7 ANKARA
Tel: (0 312) 229 54 46 Fax: (0 312) 325 60 42

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ
1452 sk. No: 7/2 Alsancak-İZMİR
Tel: (0 232) 464 00 17 Fax: (0 232) 422 72 12

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ
Ramazanoğlu cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 ADANA
Tel: (0 322) 454 60 29

KKTC RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ
Ziya Riskı Cad. No: 27 GİRNE Tel: (0 392) 815 22 05

NOT: Bu kuruluşların halka açık etkinliklerini telefon ederek öğrenebilirsiniz.

Sipariş ve Yazışma Adresimiz

Ege Meta Yayınları

Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sk. No: 7/A Alsancak - İZMİR
Tel: (0 232) 421 44 49 Fax: (0 232) 422 72 12 e-mail: egemeta@ixir.com

Tris meşgustus
3 kere yığ

Tris meşgustus
Tris meşgustus

Büyük İnişiye Hermes'in temel öğretilerinden oluşan
Hermetika, Batı tarihindeki en büyük fikir ve ilim
adamlarını etkilemiş ve onlara ilham vermiş
bir spiritüel klásiktir. Elimizdeki bu derleme,
Hermetik bilgilerin günümüzle olan derin bağlarını
açığa çıkararak kadim Mısır bilgeliğine yeniden
can vermektedir.

*Her şeyi gören zihin vasıtasıyla,
Şahitlik ettim bizzat
Göklerin görünmez yüzüne,
Ve tefekkür yoluyla eriştim
Hakikat Bilgisine.*

İşte bu bilişle yazıyorum tüm bu mısraları...

HERMES TRİSMEGİSTUS
M.Ö. 3000

ISBN 975-8519-09-3

9 789758 519095

